

พวกเขาไม่สามารถ ทำให้เราเจ็บได้

เมื่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่น
ในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

AMNESTY
INTERNATIONAL

**แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเป็นขบวนการระดับโลกที่มีผู้ร่วมการณรงค์
ทั้งผู้สนับสนุน สมาชิก และนักกิจกรรมกว่าเจ็ดล้านคนจาก 150 ประเทศทั่ว
โลก ซึ่งร่วมกันรณรงค์เพื่อยุติการปฏิบัติมีชอบร้ายแรงด้านสิทธิมนุษยชน**

**เรามีวิสัยทัศน์ว่าทุกคนควรได้รับสิทธิทุกประการตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญา
สากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่น ๆ**

**เราเป็นหน่วยงานอิสระไม่ขึ้นกับรัฐบาล อุดมการณ์ทางการเมือง ไม่มีผล
ประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือศาสนา และได้รับการสนับสนุนจากค่าสมาชิกและ
การบริจาคจากสาธารณะ**

© Amnesty International 2017

ภาพปก: คอลลิน ฟู

สงวนลิขสิทธิ์ สิ่งพิมพ์ฉบับนี้มีลิขสิทธิ์ แต่อาจนำไปตีพิมพ์ซ้ำด้วยวิธี
การใดๆ โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม หากเป็นไปเพื่อการก่อกวน รณรงค์
และการให้ความรู้ แต่ไม่ใช่การนำไปขายต่อ เจ้าของสิทธิขอรับรองว่าใน
การนำไปใช้ประโยชน์ดังกล่าวให้แจ้งกลับมาให้ทราบด้วย เพื่อประเมิน
ผลกระทบจากการนำไปทำซ้ำด้วยวิธีการใดๆ หรือการนำเนื้อหา
บางส่วนไปใช้ในสิ่งพิมพ์ฉบับอื่น หรือกรณีที่ต้องการแปล หรือ
ดัดแปลง ให้เขียนจดหมายขออนุญาตล่วงหน้าจากผู้จัดพิมพ์เสีย
ก่อน และอาจมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการขออนุญาตจัดพิมพ์
โดยกรุณาติดต่อที่ copyright@amnesty.org

จัดพิมพ์โดย Amnesty International Publications
สำนักเลขาธิการใหญ่ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

Index: ASA 39/5514/2017

ภาษาเดิม: อังกฤษ
amnesty.org

AMNESTY
INTERNATIONAL

สารบัญ

เมื่อภาคประชาสังคมถูกโจมตี	4
คดี “พูดเพื่อเสรีภาพ” 11 คน	6
นักแจกใบปลิว “โหวตโน” 13 คน	8
สองนักวิชาการ “มหาวิทยาลัยไม่ใช่ค่ายทหาร”	10
นักกิจกรรมเฟซบุ๊กแปดคน	12
นักศึกษาผู้ชุมนุมประท้วง 14 คน	14
สามคนผู้เผยแพร่รายงานการทรมาน	16
ผู้สื่อข่าวและสมาชิกขบวนการประชาธิปไตยใหม่ 4 คน	18
นักตรึงธงเพื่อชาวประมง	20
นักกิจกรรมอุทยานราชภักดิ์ 11 คน	22
กฎหมายของไทยและประกาศคำสั่งที่กดขี่และปราบปราม	24
การพิจารณาคดีในศาลทหาร	27
ข้อเสนอแนะ	29

เมื่อประชาสังคม ถูกโจมตี

ในประเทศไทยภายหลังรัฐประหารเมื่อเดือนพฤษภาคม ปี 2557 ภาคประชาสังคมมีบทบาทนำในการปกป้องสิทธิมนุษยชน ทางทางได้พุ่งเป้าคุกคามนักกิจกรรมทางการเมือง นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปราบปรามอย่างเป็นระบบต่อผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล

รัฐบาลทหารไทยมักใช้วิธีการควบคุมตัวโดยพลการ และใช้กระบวนการทางอาญาเพื่อปิดปากผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลหรือแสดงความกังวลต่อพัฒนาการทางการเมืองในประเทศ อย่างไรก็ตาม ไม่เฉพาะนักกิจกรรมทางการเมืองที่ตกเป็นเป้าหมาย นักวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนก็ถูกตรวจสอบจากการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลการละเมิดสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ ทนายความที่ปกป้องลูกความก็ตกเป็นเป้าหมาย รวมทั้งนักกิจกรรมเพื่อสิทธิที่ดิน ที่ทำงานสนับสนุนชุมชนที่เสี่ยงภัย

นับตั้งแต่ยึดอำนาจ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ซึ่งเป็นหน่วยงานทหารที่ปกครองประเทศ ได้ปราบปรามเสียงต่อต้านและเสียงวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองอย่างเป็นระบบ รวมทั้งปราบปรามการจัดกิจกรรมอย่างสงบของนักกิจกรรมและนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ทางทางได้พุ่งเป้าโจมตีบุคคลโดยใช้กฎหมาย รวมทั้งคำสั่งและประกาศฉบับต่าง ๆ ที่ประกาศใช้โดยคสช. เพื่อจำกัดสิทธิมนุษยชนที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบ โดยการสั่งจำกัดกิจกรรมทางการเมือง ห้ามการชุมนุมสาธารณะ สอดแนมการสื่อสารส่วนบุคคล และกระตุ้นให้สาธารณชนให้ความสำคัญกับผลประโยชน์แห่งชาติ คำสั่งคสช. ยังให้อำนาจทหารในฐานะเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายอย่างกว้างขวาง และให้อำนาจศาลทหารในการพิจารณาคดีต่าง ๆ ต่อพลเรือน ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา

การปราบปรามของรัฐบาลในประเด็นสิทธิมนุษยชนเพิ่มสูงขึ้นมากในช่วงก่อนการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2559 ทางทางใช้กำลังเข้าแทรกแซงเพื่อปราบปรามเสียงวิพากษ์วิจารณ์ สั่งห้ามการจัดเวทีสาธารณะ สั่งห้ามการจัดกิจกรรมเพื่อสังเกตการณ์การออกเสียงประชามติ สั่งยึดหนังสือ ใบปลิว จดหมาย และเอกสารรณรงค์อื่น ๆ และควบคุมตัวบุคคลที่แสดงความเห็นต่อต้านร่างรัฐธรรมนูญ หรือตั้งคำถามต่อความถูกต้องของการออกเสียงประชามติ

การจำกัดสิทธิมนุษยชนโดยพลการนำไปสู่การจับกุมและโดนฟ้องร้องดำเนินคดี ทางทางได้พุ่งเป้าโจมตีสมาชิกภาคประชาสังคมของไทย โดยใช้ข้อหาทางอาญาว่าด้วยการยุยงปลุกปั่น หมิ่นประมาท และความผิดเกี่ยวกับราชวงศ์ มีการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากขึ้น ซึ่งเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิและมีเนื้อหาที่กว้างขวางทางทางยังดำเนินคดีอาญากับนักกิจกรรมและบุคคลอื่น ๆ โดยใช้อำนาจตามกฎหมายและประกาศคำสั่งฉบับใหม่ ที่ออกโดยคสช. รวมทั้งพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2559 พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558 และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 3/2558 ซึ่งห้าม “การชุมนุมทางการเมือง” ของบุคคลห้าคนหรือมากกว่าขึ้นไป

มีคนถูกตั้งข้อหาอาญามากกว่า 100 คน ซึ่งเป็นผลจากการจัดกิจกรรมอย่างสงบในช่วงไม่กี่เดือนก่อนการออกเสียงประชามติ

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
เจอนันต์ อัครธรรมาธิกุล

นักศึกษาที่เป็นนักกิจกรรมหลายสิบคนถูกจับกุมเนื่องจากประท้วงต่อต้านการปกครองของทหาร สมาชิกที่เป็นแกนนำของภาคประชาสังคมไทยถูกตั้งข้อหาหลายคดี และอาจได้รับโทษจำคุกเป็นเวลาหลายปีหรือหลายสิบปีถ้าศาลตัดสินว่า พวกเขามีความผิดจริง การดำเนินคดีกับนักกิจกรรมทางการเมืองและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนมักเกี่ยวข้องกับจำเลยจำนวนมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามีการใช้กฎหมายเหล่านี้ในลักษณะเหวี่ยงแห และเป็นการกระทำโดยพลการต่อบุคคลใด ๆ ที่รัฐบาลเห็นว่าฝ่ายตรงข้ามกับตน

ผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอย่างเปิดเผยไม่เพียงต้องเผชิญกับการดำเนินคดีทางอาญา แต่อาจต้องตกงาน ถูกยึดทรัพย์สิน เพิกถอนหนังสือเดินทาง และเสี่ยงถูกไล่ออกจากมหาวิทยาลัย พวกเขาและครอบครัวยังถูกเรียกตัว สอดแนม และถูกคุกคามโดยเจ้าหน้าที่ทหาร ทั้งนี้เพื่อกดดันให้พวกเขาไม่กล้าออกมาวิพากษ์วิจารณ์ หรือไปเกี่ยวข้องกับการรณรงค์ด้านสิทธิมนุษยชน

ในภาพรวม ทางของไทยมิได้ควบคุมตัวนักกิจกรรมและบุคคลอื่น ๆ อย่างต่อเนื่องในช่วงก่อนการพิจารณาคดี พวกเขาได้รับการประกันตัวตามคำสั่งศาล แต่ถูกตั้งข้อหาติดตัว ในช่วงที่รายงานฉบับนี้กำลังร่างอยู่ มีเพียงนายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษาที่ยังถูกคุมขัง

อย่างไรก็ดี ผลกระทบของกระบวนการพิจารณาคดีและกระบวนการทางอาญาอื่น ๆ ที่เกิดกับภาคประชาสังคมได้เกิดขึ้นอย่างร้ายแรง บุคคลที่ถูกดำเนินคดีต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายทางกฎหมายที่เกิดขึ้น และต้องสูญเสียความสามารถในการทำงาน เนื่องจากต้องเดินทางไปขึ้นศาลหรือโรงพักอยู่เสมอ กล่าวโดยรวมแล้ว การดำเนินคดีเหล่านี้ส่งผลคุกคามที่จะปราบปรามการจัดกิจกรรมของภาคประชาสังคม นักกิจกรรมทางการเมืองและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนหลายคนจึงเลือกที่จะเซ็นเซอร์ตัวเองหรือจำกัดการจัดกิจกรรมของตน ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาด้านจรรยาบรรณ สำหรับกรณีที่มีการฟ้องคดีอาญาต่อนักกิจกรรมทางการเมือง นักปกป้องสิทธิมนุษยชน ผู้สื่อข่าว หรือบุคคลอื่น ๆ หากศาลตัดสินว่าพวกเขามีความผิดจริง กระบวนการเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อภาคประชาสังคมอย่างมาก

ระหว่างที่ประเทศไทยกำลังเตรียมจัดการเลือกตั้ง ซึ่งคาดว่าจะมีขึ้นในปี 2561 คสช.จำเป็นต้องประกันให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ภาคประชาสังคมและสาธารณชนทั่วไปสามารถใช้สิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบ สิ่งสำคัญเป็นเบื้องต้นคือ ทางทหารจะต้องยุติการดำเนินคดีอาญาเพื่อเอาผิดนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนหรือสั่งฟ้อง อันเป็นผลเนื่องจากการใช้สิทธิมนุษยชนอย่างสงบของพวกเขามา

นอกจากนั้น รัฐบาลไทยต้องยกเลิกกฎหมายและคำสั่งที่ถูกใช้เพื่อมุ่งเป้าคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชน นักกิจกรรมทางการเมืองและบุคคลอื่น ๆ หรือแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหากฎหมายเหล่านี้ให้สอดคล้องกับกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ แต่เดิมนั้น คสช.อ้างว่า จะใช้มาตรการจำกัดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวางและโดยพลการเพียงชั่วคราว อย่างไรก็ตาม การจำกัดสิทธิเหล่านี้เกิดขึ้นจนกลายเป็นเรื่องปกติ และกรอบกฎหมายของไทยได้ถูกเปลี่ยนให้เป็นเครื่องมือเพื่อปราบปรามภาคประชาสังคม และปราบปรามการจัดกิจกรรมทางการเมืองอย่างสงบ

รายงานฉบับนี้กล่าวถึงการเอาผิดทางอาญาต่อสมาชิกภาคประชาสังคมไทยจำนวน 64 คน รวมทั้งผู้ที่เป็นักศึกษา นักกิจกรรม นักจัดตั้งชุมชน นักปกป้องสิ่งแวดล้อม และบุคคลอื่น ๆ ที่เป็นักวิจัย นักกฎหมาย ผู้สื่อข่าว และนักวิชาการ บุคคลเหล่านี้ต้องทำงานในสภาพยากลำบาก และเสี่ยงอันตรายอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน หรือสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง หลายคนทำงานสนับสนุนชุมชนที่เสี่ยงภัยและกลุ่มประชากรที่เปราะบางมานานก่อนจะมีรัฐประหารเมื่อปี 2557

รายงานฉบับนี้เป็นผลจากการสัมภาษณ์บุคคลจำนวน 23 คน แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังได้พูดคุยเพิ่มเติมกับนักกฎหมายซึ่งทำงานช่วยเหลือคดีต่าง ๆ และได้ศึกษาข้อมูลจากประกาศเรียกตัวบุคคล หมายจับ ภาพถ่าย วิดีโอ รายงานของหน่วยงานสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องับเหตุการณ์ ซึ่งระบุถึงในรายงานฉบับนี้

ขอบเขตการคุกคามภาคประชาสังคมไทยมีระดับความกว้างขวาง มากกว่าเพียงเหตุการณ์ที่ระบุอยู่ในรายงาน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในกรณีต่าง ๆ ที่ระบุได้แสดงถึงปัญหาร้ายแรงที่ทำลายสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ภาคประชาสังคมต้องเผชิญภาวะที่ยากลำบากที่สุดในประวัติศาสตร์ของไทยมา จนกว่ารัฐบาลจะยินยอมเปลี่ยนแปลงท่าที ไมอย่างนั้นอนาคตของไทยก็ยังคงสะท้อนภาพอันเลวร้ายนี้อยู่ต่อไป

คดี "พูดเพื่อเสรีภาพ" 11 คน

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและนักกิจกรรมนักศึกษา 11 คนถูกสอบสวน เนื่องจากเข้าร่วมหรือแค่เฝ้าสังเกตการณ์การจัดกิจกรรม “พูดเพื่อเสรีภาพ” ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมอภิปรายร่างรัฐธรรมนูญและการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญของไทย

“ก่อนหน้านี้ ดิฉันไม่ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงที่ต้องเผชิญจากการทำงาน แต่ที่ดิฉันรู้ก็คือ ถ้าดิฉันไม่ทำอะไรเลย ก็จะไม่ช่วยเปลี่ยนแปลงปัญหาที่ได้พบเห็นในชุมชนเหล่านี้ ต่อมาดิฉันจึงตระหนักว่า ดิฉันต้องเผชิญความเสี่ยงหลายประการ และทราบด้วย มันเป็นต้นทุนที่ต้องจ่ายให้กับการทำงาน”

ณัฐพร อาจหาญ, นักกิจกรรมเพื่อสิทธิที่ดิน, สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ตุลาคม 2559

ในวันที่ 31 กรกฎาคม 2559 เพียงไม่กี่วันก่อนการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ นักกิจกรรมจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้จัดกิจกรรม “พูดเพื่อเสรีภาพ รัฐธรรมนูญกับคนอีสาน” โดยผู้จัดหลายคนเป็นสมาชิกกลุ่มดาวดิน ซึ่งเป็นกลุ่มนักกิจกรรมนักศึกษาที่ทำงานในประเด็นสิทธิมนุษยชนของชุมชนในท้องถิ่น ในกิจกรรมมีการอภิปรายของนักกิจกรรมและนักวิชาการ รวมทั้งการอภิปรายเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญและกระบวนการออกเสียงประชามติ

ก่อนงานจะเริ่มขึ้น เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นขอให้ผู้จัดยกเลิกการจัดกิจกรรม แต่ผู้จัดตัดสินใจเดินทางจัดงานต่อไป แม้จะมีการส่งกำลังตำรวจทั้งในเครื่องแบบและนอกเครื่องแบบและเจ้าหน้าที่ทหารมาสังเกตการณ์มากมาย และยังได้กล่าวเตือนผู้จัดว่า อาจถูกดำเนินคดีถ้ายืนยันจะจัดงานต่อไป

หลังได้รับหมายเรียกจากตำรวจในเดือนสิงหาคม บุคคลทั้งหมดซึ่งเข้าร่วมกิจกรรม “พูดเพื่อเสรีภาพ” ได้เข้ารายงานตัวกับพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่น และได้รับแจ้งว่า กำลังถูกสอบสวนฐานละเมิดคำสั่งหัวหน้าคสช. ที่ 3/2558 ซึ่งห้ามการชุมนุมทางการเมืองของบุคคลห้าคนหรือมากกว่าขึ้นไป บุคคลทั้งหมดประกอบด้วยนายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษา, นายอัฒมงคล เจนเขียวชาญ และนายณรงค์ฤทธิ์ อุปจันทร์ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เคลื่อนไหวในนามกลุ่มดาวดิน ส่วนนางสาวณัฐพร อาจหาญ เป็นนักกิจกรรมเพื่อสิทธิที่ดิน สำหรับอีกสองคนคือนางสาวดวงทิพย์ ขารฤทธิ์ และ นางสาวนิรุตติ นิยมภักดิ์ เป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์กษัตริย์เพื่อสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชน และเพียงเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะผู้สังเกตการณ์

ในเดือนกันยายน ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่นได้เรียกตัวบุคคลเพิ่มเติมอีกห้าคน ประกอบด้วยนักกิจกรรมกลุ่มดาวดินอีกสองคนได้แก่ นายภาณุพงศ์ ศรีธนาบุญวัฒน์ และอีกบุคคลอีกคนซึ่งยังไม่ทราบชื่อ และนายรังสิมันต์ ไร้ม เป็นนักกิจกรรมนักศึกษาและสมาชิกขบวนการประชาธิปไตยใหม่ รวมถึงนายเชิดชัย ตันติศรีรินทร์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย และนางพรรณวดี ตันติศรีรินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

ในช่วงที่รายงานกำลังร่างอยู่นี้ 10 จาก 11 คนที่ถูกกล่าวหาได้รายงานตัวต่อพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่นแล้ว ส่วนอีกคนหนึ่งคือนายรังสิมันต์ โรมปฏิเสธที่จะไปรายงานตัว โดยอ้างความไม่เป็นประชาธิปไตยของรัฐบาลคสช. และการขาดความชอบธรรมของคำสั่งคสช. หากพนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา พวกเขาจะต้องเข้ารับการไต่สวนจากศาลทหาร และอาจได้รับโทษปรับและจำคุกไม่เกินหกเดือน

พูดเพื่อเสรีภาพ © บัณฑิต ออจหาญ

ประวัติ: จตุภัทร์ บุญภัทรรักษา

“ผมตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่มดาวดิน เพราะเห็นว่ามันมีสิ่งที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่ยุติธรรม ผมรู้สึกที่ต้องทำอะไรบางอย่าง ผมรู้ว่าผมไม่สามารถสร้างทำเป็นมองไม่เห็นมันได้อีก แต่ก่อนที่ผมไม่รู้เรื่องนี้ มันก็ไม่ใช่เป็นอะไร แต่ตอนนี้ผมรู้ปัญหาแล้ว ผมไม่สามารถเพิกเฉยได้”

จตุภัทร์ บุญภัทรรักษา, นักกิจกรรมนักศึกษา,
สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล กันยายน 2559

จตุภัทร์ บุญภัทรรักษาหรือไผ่เป็นนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และเป็นสมาชิกกลุ่มดาวดิน ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ทำงานในประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย ชีวิตนักกิจกรรมของไผ่เริ่มขึ้นเมื่อเขาได้เริ่มต้นทำงานกับกลุ่มดาวดิน เพื่อรณรงค์ให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนและช่วยเหลือชุมชนที่ถูกคุกคามจากโครงการพัฒนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ภายหลังจากรัฐประหารปี 2557 เขาได้เข้าร่วมการจัดกิจกรรมต่อต้านรัฐบาลทหารและร่างรัฐธรรมนูญของไทย รวมทั้งได้เข้าร่วมกิจกรรมกับขบวนการประชาธิปไตยใหม่หลายครั้ง ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่ง

ในปัจจุบัน ไผ่ถูกดำเนินคดีอาญาถึงห้าคดีด้วยกัน โดยเป็นผลจากการเข้าร่วมการประท้วงสาธารณะ การแจกใบปลิวเชิญชวนให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ และการโพสต์เนื้อหาของบทความลงในเฟซบุ๊ก โดยมีเนื้อหาที่ถูกล่าว่าหาว่าวิพากษ์วิจารณ์สถาบันกษัตริย์ของไทย

เมื่อรวมกันทั้งหมดแล้ว หากศาลตัดสินว่าเขามีความผิดและมีคำตัดสินลงโทษ เขาอาจได้รับโทษจำคุกรวมกันไม่เกิน 40 ปี โดยในวันที่ 22 ธันวาคม 2559 ศาลจังหวัดขอนแก่นได้เพิกถอนประกันของไผ่ ในคดีที่ไผ่ถูกกล่าวหาว่าหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ศาลได้อ้างถึงการยื่นข้อความในข้อหาเดิมของไผ่หลายชิ้นเป็นเหตุผลในการเพิกถอนประกัน รวมทั้งข้อความที่ว่า “เศรษฐกิจมันแย่มากจะเอาแต่เงินประกัน” ในช่วงที่กำลังร่างรายงานฉบับนี้ ไผ่ยังคงถูกควบคุมตัวที่เรือนจำพิเศษจังหวัดขอนแก่น

จตุภัทร์ © อิงอิฟ อังณานนท์

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

นักแจกใบปลิว "โหวตโน" 13 คน

นักศึกษาและนักกิจกรรมด้านแรงงาน 13 คนถูกดำเนินคดีอาญาเนื่องจากการแจกใบปลิวกระตุ้นให้คนออกเสียงไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าถูกสั่งฟ้อง พวกเขาจะต้องเข้ารับการไต่สวนจากศาลทหาร และอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี

“เราจำเป็น...ต้องลงทุนทางการเมือง เพื่อให้คนไทยตระหนักว่า พวกเขามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงได้ [ขบวนการของเรา] ต้องการให้คนไทยตื่นและมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว แล้วนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการพูดคุยทางการเมืองเท่านั้นที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงได้ รัฐบาลทหารรู้ถึงข้อนี้ดี เป็นเหตุให้พวกเขาพยายามทำให้เราเงียบ แต่พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

รังสิมันต์ โรม, นักกิจกรรมนักศึกษา, สันภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, กันยายน 2559

ในวันที่ 23 มิถุนายน 2559 ทหารจับกุมนักกิจกรรม 13 คนระหว่างการแจกใบปลิวและเอกสารอื่น ๆ ในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อรณรงค์ให้ประชาชน “โหวตโน” ในการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ บุคคลทั้ง 13 ประกอบด้วยนักกิจกรรมนักศึกษาเจ็ดคนจากขบวนการประชาธิปไตยใหม่ ได้แก่ นายรังสิมันต์ โรม, นายอนันต์ โลกกุล, นายยุทธนา ศาสรี, นายกรรช แสงเย็นพันธ์, นายธีรยุทธ นานานำ, นายสมสกุล ทองสุกใส, นายนิพนธ์พงศ์ ปานมาศ และนักสิทธิแรงงานหกคนคือ นางสาวกรชนก รัตนคุณ, นางสาวเตือนใจ แวงคำ, นางสาวบีใหม่ รัฐวงษา, นายวรวิทย์ บุตรมาศ, นายรัชชชาติ วงษ์ธริชาติ และ นางสาวพรรณทิพย์ แสงอาทิตย์ ทั้ง 13 คนถูกแจ้งข้อหาละเมิดคำสั่งหัวหน้าคสช. ที่ 3/2558 ซึ่งห้ามการชุมนุมสาธารณะ และมาตรา 61 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งห้ามการจัดกิจกรรมและการแสดงความคิดเห็นที่ “ก่อความวุ่นวายเพื่อให้ออกเสียงไม่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย” ทั้งการใช้ถ้อยคำที่ “ก้าวร้าว” หรือ “หยาบคาย” เพื่อสร้างผลกระทบกับการออกเสียงของประชาชน

หนึ่งวันหลังถูกจับกุม นักกิจกรรมด้านแรงงานหกคนได้รับการประกันตัวออกมา แต่พวกเขาต้องยอมลงชื่อในเอกสารว่า จะไม่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม “ซึ่งเป็นการรบกวนความสงบของสาธารณะ หรือทำให้เกิดอันตราย หรือทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน” ส่วนนักศึกษาที่เป็นนักกิจกรรมเจ็ดคนปฏิเสธที่จะประกันตัวและไม่ยอมลงชื่อในเอกสาร พวกเขายืนยันว่าไม่ได้ทำอะไรผิด และเพียงแค่ใช้สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญ และพวกเขาไม่ต้องการจะปฏิบัติตามเงื่อนไขการปล่อยตัว

ระหว่างถูกควบคุมตัวในเรือนจำพิเศษ นักกิจกรรมทั้งเจ็ดคนยังถูกตัดผมจนสั้น โดยมีอยู่สองคนที่ให้ข้อมูลกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลว่า พวกเขาหน้าหนักลดลง 10 กิโลกรัมระหว่างอยู่ในเรือนจำ ในเดือนกรกฎาคม มีการนำตัวนักกิจกรรมทั้งเจ็ดคนไปศาลทหารกรุงเทพ ในสภาพที่ไม่สวมรองเท้า และมีการใส่โซ่ตรวนทั้งมือและเท้า ซึ่งเป็นมาตรการที่ในเวลาต่อมาถูกประณามโดย

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติท่านหนึ่ง ศาลปฏิเสธคำขอของ พนักงานสอบสวนให้ควบคุมตัวนักกิจกรรมทั้งเจ็ดคน ส่งผลให้พวกเขา ได้รับการปล่อยตัวในวันต่อมา

ระหว่างการร่างรายงานฉบับนี้ คดีนี้ยังอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน ซึ่งจะต้องมีคำสั่งว่า จะเสนอให้มีการฟ้องศาลหรือไม่ หากนายทหารกรมพระธรรมนูญมีคำสั่งให้ฟ้องคดี บุคคลทั้ง 13 ต้องเข้ารับการไต่สวนในศาลทหาร และหากศาลเห็นว่ามีความผิด พวกเขาอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกิน สิบปีและถูกปรับ

นักแจกใบปลิวหัวโตใน ๑ ภาพจากบ้านราษฎร์

ประวัติ: ขบวนการประชาธิปไตยใหม่

"รัฐบาลคิดว่าถ้าพวกเขาทำให้เราล้าได้ พวกเราก็จะหยุดทำกิจกรรม แต่ฉันคิดว่า ฉันคงหยุดทำงานรณรงค์ ไม่ได้แล้ว ถ้าความยุติธรรมแบบนี้ยังเกิดขึ้นต่อไป เราคงมีงานที่ต้องทำมากขึ้นกว่านี้อีก ยิ่งสถานการณ์เลวร้าย ลงเท่าไร เรายังต้องต่อสู้กับมันมากขึ้นเท่านั้น"

กรรณก คำตา, สมาชิกขบวนการประชาธิปไตยใหม่, สัมภาษณ์โดยแอนเนสตี อินเตอร์เนชันแนล, กันยายน 2559

ขบวนการประชาธิปไตยใหม่ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนมิถุนายน 2558 โดยกลุ่ม นักกิจกรรมนักศึกษา สมาชิกหลายคนของกลุ่มเพิ่งโดนจับกุมเนื่องจาก เข้าร่วมประท้วงต่อต้านรัฐบาลทหาร สมาชิกของขบวนการประชาธิปไตย ใหม่บอกกับแอนเนสตี อินเตอร์เนชันแนลว่า เครือข่ายของพวกเขามุ่ง ประสานงานการจัดกิจกรรมของกลุ่มนักศึกษาและนักกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งต่อต้านการปกครองของทหารและการจำกัดเสรีภาพทางการเมือง ทางเครือข่ายระบุว่ากิจกรรมของพวกเขาเป็นไปตามแนวทางพื้นฐานที่มุ่ง ส่งเสริมประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน ความยุติธรรม การมีส่วนร่วมของ ประชาชน และการไม่ใช้ความรุนแรง

ขบวนการประชาธิปไตยใหม่ได้กลายเป็นหนึ่งในเสียงสำคัญในขบวนการ ต่อต้านการปกครองของทหาร และสมาชิกกลุ่มประสบความสำเร็จในการ ชี้ให้เห็นปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่หลากหลาย ยกตัวอย่าง เช่น หลังจากที่ถูกกรรณก คำตา นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และ สมาชิกขบวนการประชาธิปไตยใหม่ได้รับการปล่อยตัวออกจาก กักตุนสถานหญิง เธอได้เล่าให้สาธารณะฟังอย่างเปิดเผยถึงการปฏิบัติ มิชอบที่เกิดขึ้นภายในเรือนจำ รวมทั้งการตรวจค้นโดยไม่ลือฉาวและการตรวจภายใน ข้อมูลเหล่านี้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย ของกรมราชทัณฑ์

นักกิจกรรมหลายคนที่เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการประชาธิปไตยใหม่ถูกจับกุมหลายครั้ง และต้องเผชิญกับการสอบสวนทางอาญาในหลายคดีต่อเนื่องกัน

อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ๑ ประชาไท

"พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้"

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
แอนเนสตี อินเตอร์เนชันแนล

สองนักวิชาการ "มหาวิทยาลัยไม่ใช่ค่ายทหาร"

อาจารย์สองคนจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อาจได้รับโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน เนื่องจากเข้าร่วมในการอ่านแถลงการณ์ต่อสาธารณะ เรียกร้องรัฐบาลทหารไทยให้เคารพเสรีภาพทางวิชาการ

เราเห็นว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของเราที่จะไม่ยอมรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เราอยู่ในสังคมของความหวาดกลัว แต่เราเห็นว่า เราน่าจะพอสู้ไหว และตัดสินใจที่จะต่อสู้คดีต่อไปจนถึงที่สุด แม้ว่าจะต้องสูญเสียตำแหน่งในมหาวิทยาลัยไป"

อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์ ศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล พฤศจิกายน 2559

ในวันที่ 31 ตุลาคม 2558 กลุ่มของศาสตราจารย์และอาจารย์แปดคนจากหลายมหาวิทยาลัยทั่วประเทศไทย ได้รวมตัวกันในห้องประชุมของโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่ออ่านแถลงการณ์ "มหาวิทยาลัยไม่ใช่ค่ายทหาร" ที่มีเนื้อหาต่อต้านการแทรกแซงของหน่วยงานของรัฐต่อการจัดกิจกรรมทางวิชาการในประเทศไทย และเรียกร้องให้มีเสรีภาพทางวิชาการมากขึ้น

ในเดือนพฤศจิกายนของปีเดียวกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เรียกตัวนักวิชาการเหล่านี้ และแจ้งให้ทราบว่าขั้นตอนคดีอยู่ระหว่างการสอบสวน โดยอาจมีการสั่งฟ้องพวกเขาในข้อหาละเมิดคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 ซึ่งห้ามการชุมนุมทางการเมืองของบุคคลห้าคนหรือมากกว่านั้น ระหว่างอยู่ที่โรงพัก พวกเขาได้ให้การกับเจ้าหน้าที่ และปฏิเสธข้อกล่าวหาทั้งหมด

ผลจากการกดดันของหน่วยงานทหาร ทำให้นักวิชาการหลายคนในคดีนี้ต้องไปรายงานตัวที่ค่ายทหารในพื้นที่ และยอมลงชื่อในข้อตกลงที่จะเลิกยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองในอนาคต อย่างไรก็ตาม นายอรรถจักร์ สัตยานุรักษ์ และนายสมชาย ปรีชาศิลปกุล ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปฏิเสธที่จะลงชื่อในข้อตกลงฉบับนั้น โดยระบุว่าพวกเขาเชื่อว่า เป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะแสดงความเห็นต่อไปในประเด็นซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศ

ในวันที่ 2 มิถุนายน 2559 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แจ้งข้อหาต่ออาจารย์ทั้งสองคนต่อนายทหารกรมพระธรรมนูญในช่วงระหว่างการร่างรายงานฉบับนี้ ยังไม่มีการสั่งฟ้องคดีต่อพวกเขาอย่างเป็นทางการ แต่ได้มีการสั่งฟ้องคดี ทั้งสองคนจะต้องเข้ารับการไต่สวนในศาลทหาร และอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน

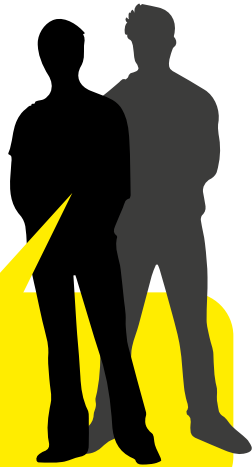
"พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้"

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

นายอรรถจักร์ สัตยานุรักษ์ และ นายสมชาย ปรีชาศิลปกุล อาจารย์จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปฏิเสธที่จะลงชื่อในข้อตกลงที่จะเลิกยุ่ง
เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองในอนาคต

พวกเขาเชื่อว่า เป็นหน้าที่ของพวกเรา
ที่จะแสดงความเห็นต่อไปในประเด็น
ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศ

ประวัติ: มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน

“ผมเป็นนักกิจกรรมตั้งแต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัย ผมคิดว่าเราจำเป็นต้องมีบทบาทในสังคมที่เราอยู่ในฐานะนักวิชาการ เราควรแสดงความเห็นเกี่ยวกับอนาคตของสังคมของเรา มันเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นนักวิชาการ”

สมชาย ปรีชาศิลปกุล รองศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สัมภาษณ์โดยแอนเนสตี อินเตอร์เนชันแนล พฤศจิกายน 2559

อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์และสมชาย ปรีชาศิลปกุลต่างเป็นสมาชิกของ “มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน” ซึ่งเป็นกลุ่มของนักวิชาการที่รวมตัวอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อส่งเสริมแนวคิดที่เป็นอิสระและวิพากษ์วิจารณ์สำหรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยและสำหรับสังคมไทยโดยรวม มหาวิทยาลัยเที่ยงคืนก่อตั้งขึ้นเมื่อช่วงปี 2530 โดยศาสตราจารย์นิธิ เอียวศรีวงศ์ ปัญญาชนที่สำคัญของไทย

ทางกลุ่มมีเว็บไซต์ซึ่งให้บริการบทความโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเป็นภาษาไทย ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่หลากหลายทั้งเรื่องการเมือง วิทยาศาสตร์ และศิลปะ ปัจจุบันรัฐบาลไทยยังคงปิดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์แห่งนี้จากในประเทศ มหาวิทยาลัยเที่ยงคืนมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการช่วยเหลือกลุ่มประชากรที่ประสบปัญหาตลอด ไม่ว่าจะเป็นชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ และชุมชนต่าง ๆ ที่เผชิญกับภัยคุกคามเนื่องจากโครงการพัฒนามหาชน

อรรถจักร์และสมชายบอกกับแอนเนสตี อินเตอร์เนชันแนลว่า ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา พวกเขามีความรู้สึกมากขึ้นว่า เป็นหน้าที่ที่จะต้องทำงานในประเด็นการเมือง เนื่องจากรัฐบาลหลายชุดที่ผ่านมาละเมิดสิทธิมนุษยชน ส่งผลให้พวกเขาถูกหน่วยงานของรัฐบาลที่ผ่านมามากชุดวิพากษ์วิจารณ์และคุกคาม ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลที่มีแนวทางการเมืองใดก็ตาม

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอนเนสตี อินเตอร์เนชันแนล

นักกิจกรรมเฟซบุ๊ก แปดคน

นักเขียนนวนิยายที่มีชื่อเสียงและนักกิจกรรมออนไลน์ 8 คน ซึ่งถูกตั้งข้อหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเพจเฟซบุ๊กล้อเลียนเจ้าหน้าที่รัฐ พวกเขาต้องเข้ารับการไต่สวนในศาลทหาร และหากศาลพบว่ามีความผิด พวกเขาอาจถูกตัดสินลงโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

“ถ้าพวกเราถูกดำเนินคดีได้ คุณก็ถูกดำเนินคดีได้เช่นกัน”

ณัฐฐา วรธัญญ์ นักกิจกรรมออนไลน์ สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, กันยายน 2559

ในวันที่ 27 เมษายน 2559 เจ้าหน้าที่ทหารได้จับกุมนายหฤษฎ์ มหากน, นางสาวณัฐฐา วรธัญญ์, นายพเพ็ก คงสุวรรณ, นายวรวิทย์ ศักดิ์สมุทรนันท์, นายโยธิน มั่งคั่งสง่า, นายธนวรรณ บุณศิริ, นายศุภชัย สายบุตร และ นายกณสิทธิ์ ตั้งบุญธินา โดยเป็นการบุกเข้าไปรบกวนตัวในตอนเช้ามืดที่กรุงเทพฯ และจวนแก่น ต่อมามีการนำตัวบุคคลทั้งแปดไปจำขังที่มณฑลทหารบกที่ 11 ที่กรุงเทพฯ

บุคคลทั้งแปดคนถูกตั้งข้อหาเนื่องจากโพสต์เนื้อหาในเพจเฟซบุ๊ก “เรารักพลเอกประยุทธ์” ซึ่งเป็นเพจสำหรับข้อความล้อเลียนภาพตลก และมิม (meme) ต่าง ๆ ที่ล้อเลียนนายกรัฐมนตรีประยุทธ์ จันทร์โอชาและเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ ของรัฐบาลทหารไทย เจ้าพนักงานสอบสวนกล่าวหาว่า บุคคลทั้งแปดได้รับเงินจากบุคคลทางการเมือง เพื่อที่จะสร้างความเสียหายให้กับรัฐบาล แต่ผู้ถูกกล่าวหาสองคนให้ข้อมูลกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลว่า ข้อกล่าวหาทั้งหมดปราศจากความจริงโดยสิ้นเชิง

หนึ่งวันหลังจากถูกควบคุมตัว ศาลทหารกรุงเทพได้ออกหมายจับบุคคลทั้งแปดฐานละเมิดมาตรา 116 ของประมวลกฎหมายอาญาในข้อหาข่มขู่ปลุกปั่น และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ผู้ถูกควบคุมตัวทั้งหมดได้รับการประกันตัวออกไปในอีกสองสัปดาห์ต่อมา แต่มีอยู่สองจากแปดคน รวมทั้งหฤษฎ์ มหากน และณัฐฐา วรธัญญ์ ที่ถูกอายัดตัวไว้ เนื่องจากถูกกล่าวหาว่า พวกเขาแสดงความเห็นในเชิงดูหมิ่นสมชักราชวงศ์ในการเขียนข้อความส่วนบุคคลผ่านเฟซบุ๊ก โดยเป็นการละเมิดมาตรา 112 ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งทั้งสองคนให้การปฏิเสธ และได้รับการประกันตัวในการฝากขังครั้งที่สอง และได้รับการปล่อยตัวในเดือนกรกฎาคม

นายทหารกรมพระธรรมนูญได้สั่งฟ้องคดีอย่างเป็นทางการต่อบุคคลทั้งแปดในเดือนสิงหาคม 2559 และระหว่างการร่ำรายงานฉบับนี้ ศาลทหารกรุงเทพกำลังกำหนดวันที่จะเริ่มการพิจารณาคดี โดยหากศาลพบว่ามีความผิด พวกเขาอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี ในขณะที่หฤษฎ์ มหากน และณัฐฐา วรธัญญ์อาจได้รับโทษจำคุกเพิ่มเติมอีกไม่เกิน 15 ปี หากศาลพบว่าพวกเขามีความผิดตามมาตรา 112

“พวกเราไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

นักกิจกรรมเฟซบุ๊กแอดมิน © ภาพจากบ้านราษฎร์

ประวัติ: หฤษฎ์ มหาคณ

“พวกเราต้องการทำให้คนที่ใช้งานโซเชียลเน็ตเวิร์กหยุดการพูดคุยกัน พวกเราพุ่งเป้าไปที่เราอย่างจริงจัง เพื่อให้ทุกคนหวาดกลัว”

หฤษฎ์ มหาคณ, นักเขียน, สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, กันยายน 2559

หฤษฎ์ มหาคณเป็นนักเขียนอิสระและเป็นผู้แต่งนวนิยายซึ่งเป็นที่นิยมในกลุ่มผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น เรายังเป็นหุ้นส่วนเจ้าของร้านอาหารเล็ก ๆ ในจังหวัดขอนแก่น หฤษฎ์ได้แสดงความเห็นอย่างเข้มขันเกี่ยวกับการเมืองและวัฒนธรรมของไทย และมักแสดงความเห็นในบทความที่แลกเปลี่ยนประเด็นต่าง ๆ โดยโพสต์ความเห็นในพื้นที่ออนไลน์สาธารณะหลายแห่ง

อย่างไรก็ดี โดยอาชีพแล้ว หฤษฎ์ไม่คิดว่าเขาเป็นนักกิจกรรม เขาให้ข้อมูลกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลว่า เขาเชื่อว่าเขาตกเป็นเป้าหมายของการ เพราะมีความเข้าใจผิดว่า เขาเกี่ยวข้องกับบุคคลทางการเมืองที่มีอิทธิพล นับตั้งแต่ถูกจับกุม เขาต้องประสบความยากลำบาก รวมทั้งได้รับผลกระทบต่อธุรกิจ เขาได้แต่หวังว่าความสนใจที่มีต่อคดีของเขาจะทำให้สาธารณชนไทยต่อต้านการใช้กฎหมายกดขี่และปราบปราม

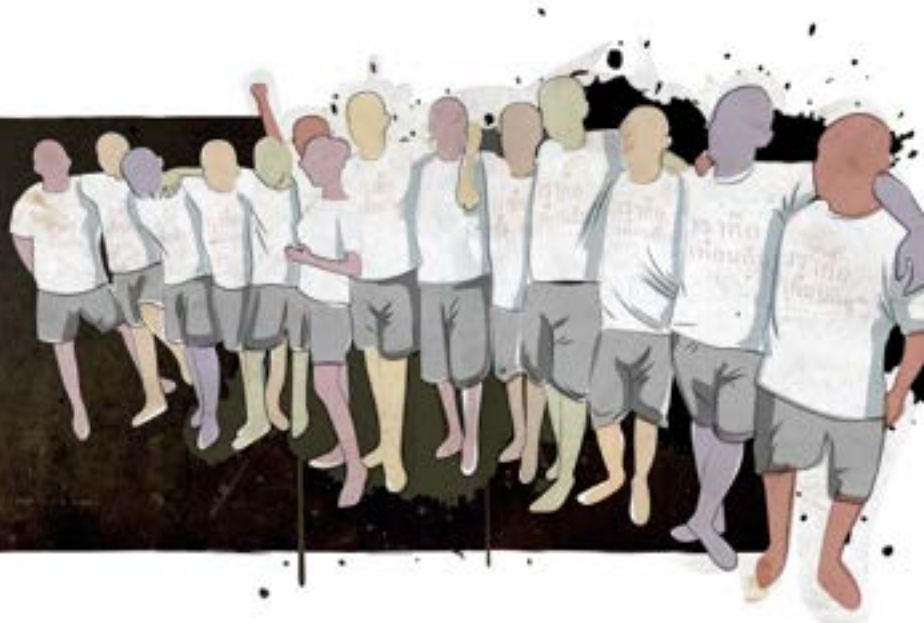

หฤษฎ์ © ภาพจากบ้านราษฎร์

“พวกเราไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

นักศึกษา ผู้ชุมนุมประท้วง 14 คน

นักกิจกรรม 14 คนอาจถูกสั่งฟ้องในคดีซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี จากการมีส่วนร่วมในการประท้วงอย่างสงบหลายครั้ง เพื่อต่อต้านการปกครองของทหาร

“บางครั้งดิฉันก็รู้สึกสิ้นหวัง เพราะพยายามทำให้ชีวิตคนอื่นดีขึ้น แต่ตัวเองกลับตกเป็นเป้าหมาย เหมือนกับตัวเองทำอะไรผิด ต้องเสียเพื่อนไป ทำให้ครอบครัวถูกดูถูก และยังมีปัญหาด้านสุขภาพ อีก เรื่องพวกนี้สร้างผลกระทบมากมายต่อชีวิตของดิฉัน”

ชลธิชา แจ้งเร็ว, นักกิจกรรมนักศึกษา, สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, กันยายน 2559

ในวันที่ 26 มิถุนายน 2558 ตำรวจได้จับกุมนักกิจกรรม 14 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยบุกไปรวบตัวพวกเขาจากเซฟเฮาส์แห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ บุคคลทั้ง 14 ได้แก่ นายรังสิมันต์ โรม, นายวสันต์ เสตสิทธิ, นายทรงธรรม แก้วพันพุกษ์, นายพายุ บุญโสภณ, นายอภิวัฒน์ สุนทรารักษ์, นายรัฐพล ศุภโสภณ, นายศุภชัย ภูคลองพลอย, นายอภิสิทธิ์ ทรัพย์นภพพันธ์, นายภาณุพงศ์ ศรีธนาบุญวัฒน์, นายสุวิชา พัทธกร, นายปรกรณ์ อารีกุล, นายจตุภัทร์ บุญภัทรรักษา, นายพรชัย ยวนยี่ และ นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว ซึ่งก่อนหน้านี้ พวกเขาเคยถูกจับกุมเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2558 หลังจากจัดการชุมนุมประท้วงอย่างสงบในโอกาสครบรอบหนึ่งปีรัฐประหาร ในวันเดียวกัน กลุ่มนักศึกษายังได้ไปชุมนุมที่หน้าหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร โดยพวกเขาได้ยื่นนั่งและจ้องที่นาฬิกาเป็นเวลา 15 นาที ส่วนคนอื่น ๆ ได้ไปชุมนุมที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยในจังหวัดขอนแก่น เพื่อประท้วงการทำให้รัฐประหารและการบังคับใช้ที่ชุมชนในเขตชนบท เพื่อเปิดทางให้กับโครงการลดอาวุธปืนและโครงการพัฒนามหาสมุทร

นักศึกษาผู้ชุมนุมประท้วง 14 คน ๑ ประชาไท

ภายหลังได้รับการปล่อยตัว กลุ่มนักกิจกรรมเหล่านี้ได้ก่อตั้งขบวนการประชาธิปไตยใหม่ ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ทำงานเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย ในวันที่ 24 มิถุนายน นักกิจกรรมกลุ่มขบวนการประชาธิปไตยใหม่ได้พยายามแจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน โดยกล่าวหาว่าตำรวจใช้ความรุนแรงเกินกว่าเหตุระหว่างการสลายการชุมนุมเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคมที่หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ในวันต่อมา พวกเขาได้รวมตัวประท้วงที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย พวกเขาประกาศการต่อต้านการปกครองของทหาร และ

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

ประกาศจะส่งเสริมคุณค่าหลักของประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน และการไม่ใช้ความรุนแรง

ภายต่อมาได้มีการออกหมายจับผู้ประท้วงทั้ง 14 คน โดยถูกกล่าวหาว่าละเมิดมาตรา 116 ของประมวลกฎหมายอาญาฐานยุยงปลุกปั่น และคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 ซึ่งห้ามการชุมนุมทางการเมืองของบุคคลห้าคนหรือมากกว่าขึ้นไป ในวันที่ 8 กรกฎาคม บุคคลทั้ง 14 คนได้รับการปล่อยตัวหลังจากศาลทหารกรุงเทพปฏิเสธคำขอให้ฝากขังเพิ่มเติม¹ ต่อมาทางการได้เรียกตัวบุคคลเพิ่มเติมอีกสามคนในคดีนี้ อันได้แก่ ทนายความที่เป็นตัวแทนทางกฎหมายของนักกิจกรรมเหล่านี้ (โปรดดูรายละเอียดด้านล่าง) นักกิจกรรมที่มอบข้อดอไม้ให้ผู้ประท้วงเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน และเจ้าของอาคารที่มีการจับกุมนักกิจกรรมเหล่านี้

ระหว่างการร่างรายงานฉบับนี้ คดีดังกล่าวยังอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน หากมีการไต่สวนของศาลและพบว่ามีความผิด นักกิจกรรมเหล่านี้อาจได้รับโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและได้รับโทษปรับเพิ่มเติม

คดีที่เกี่ยวข้อง: ศิริกาญจน์ เจริญศิริ หรือ “จูน”

“ในแง่ส่วนตัว คดีที่ดิฉันถูกฟ้องทำให้ดิฉันเสียเวลามาก ดิฉันต้องใช้เวลาและพลังงานไปกับคดีนี้แทนที่จะได้ช่วยเหลือลูกความของดิฉัน...ทั้งยังส่งผลกระทบต่อบรรยากาศการทำงานของดิฉันและลูกความ เป็นภาวะเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเมื่อไรก็ได้...เมื่อมีคดีเหล่านี้เกิดขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและทนายคนอื่น ๆ รวมทั้งกระทบต่อสังคมโดยรวม”

ศิริกาญจน์ เจริญศิริ, ทนายความสิทธิมนุษยชน, สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, กันยายน 2559

ศิริกาญจน์ เจริญศิริ หรือ จูน เป็นทนายความสิทธิมนุษยชนชั้นนำ เธอทำงานกับศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นภายหลังรัฐประหารปี 2557 เพื่อเป็นตัวแทนทางกฎหมายให้กับลูกความฯ และบันทึกข้อมูลการละเมิดสิทธิมนุษยชน จูนอยู่ในสถานที่การประท้วงเมื่อวันที่ 24 และ 25 มิถุนายนในฐานะผู้สังเกตการณ์ ต่อมาเธอยังทำหน้าที่เป็นทนายความให้กับนักกิจกรรมที่ถูกแจ้งข้อหาอาญาเหล่านี้ ไม่นานหลังจากที่มีการส่งตัวบุคคลทั้ง 14 คนไปที่ศาลทหาร เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ขออนุญาตจูนเพื่อทำการค้นรถยนต์ของเธอ แต่พวกเขาไม่มีหมายค้นมาแสดง ทำให้เธอตอบปฏิเสธ ในวันต่อมา ตำรวจได้ขออนุญาตศาลเพื่อทำการตรวจค้นรถยนต์ และยึดวัตถุสิ่งของที่เป็นของผู้ต้องหาไป รวมทั้งคอมพิวเตอร์แบบพกพาและโทรศัพท์มือถือ

ในเวลาต่อมา จูนได้แจ้งข้อหาเพื่ออาผิดกับเจ้าพนักงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ในเดือนกุมภาพันธ์ 2559 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เริ่มการสอบสวนทางอาญากับจูน ซึ่งถูกกล่าวหาว่าละเมิดมาตรา 142 และ 368 ของประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน และ “ซ่อนเร้นพยานหลักฐาน” ตามลำดับ คดีนี้อยู่ในชั้นของพนักงานอัยการ ซึ่งจะพิจารณาว่า จะมีการสั่งฟ้องคดีหรือไม่

ในเดือนกันยายน 2559 เจ้าพนักงานได้เรียกตัวจูนเพื่อมารับทราบข้อกล่าวหายุยงปลุกปั่นตามมาตรา 116 และการละเมิดคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 ซึ่งห้ามชุมนุมทางการเมือง เจ้าพนักงานสอบสวนระบุว่า การที่เธอไปอยู่ในที่ชุมนุมประท้วงที่เดียวกับนักกิจกรรมนักศึกษา และการที่เธอปฏิเสธไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจค้นรถยนต์ ถือว่าเธอมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หากมีการสั่งฟ้อง เธอจะต้องเข้ารับการไต่สวนในศาลทหารเช่นเดียวกับนักกิจกรรมเหล่านั้น

จูนยังถูกเรียกตัวให้มารับทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา 172 และ 174 ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งห้ามการแจ้งความเท็จ โดยเป็นผลมาจากการที่เธอแจ้งความดำเนินคดีว่า เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยรวมแล้ว หากมีการสั่งฟ้องและมีการตัดสินว่าเธอมีความผิดทั้งสามคดี จูนอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 15 ปี

ศิริกาญจน์ © ภาพจากบ้านราษฎร์

1 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ได้จัดทำข้อมูลการใช้กำลังต่อนักกิจกรรมที่บริเวณหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร และได้สังเกตการณ์กระบวนการที่เกิดขึ้นที่ศาลทหารกรุงเทพ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล “ประเทศไทย: มุมมองจากภายในศาลทหารในดินแดนแห่งรอยยิ้ม” “Thailand: A view inside a military court in the ‘land of smiles’”, 9 กรกฎาคม 2558, <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2015/07/thailand-a-view-inside-a-military-court-in-the-land-of-smiles/>; แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล “บังคับให้ฉันพูดให้ได้ภายในพริบตา: การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายใน ประเทศไทย” “Thailand: ‘Make him speak by tomorrow’: Torture and other ill-treatment in Thailand” (ASA 39/4747/2016), กันยายน 2559, <https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/4747/2016/en/>, p.35

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

สามคน ผู้เผยแพร่รายงาน การทรมาน

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสามคนอาจถูกฟ้องและได้รับโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี เนื่องจากการแจ้งข้อหาโดยหน่วยงานทหาร หลังจากที่พวกเขาได้ตีพิมพ์รายงานว่า มีการทรมานเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางโดยทหารในภาคใต้ของไทย

“เรามีเพียงพื้นที่แคบ ๆ ในการเข้าถึงผู้ตกเป็นเหยื่อ ตอนนี้นักตั้งของเรามีการรายงานข่าวในสื่อ ทำให้ผู้คนกลัวที่จะติดต่อกับเรา....พวกเขามองว่าขนาดกลุ่มทำงานสิทธิมนุษยชนในกรุงเทพฯ ที่มีชื่อเสียงยังถูกกดดันขนาดนี้ พวกเขาก็กังวลต่อความปลอดภัยของตนเอง”

พรเพ็ญ คงจรัสเกียรติ นักปกป้องสิทธิมนุษยชน, สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, กันยายน 2559

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2559 องค์กรสิทธิมนุษยชนไทยสามแห่งได้แก่ มูลนิธิผสานวัฒนธรรม เครือข่ายสิทธิมนุษยชนปัตตานี และกลุ่มด้วยใจ ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ “รายงานสถานการณ์การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีในจังหวัดชายแดนภาคใต้ปี 2557–2558” โดยกล่าวหาว่ามีการทรมานอย่างกว้างขวางโดยเจ้าหน้าที่ทหารไทยในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ซึ่งเป็นพื้นที่ความขัดแย้ง² รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นจากการสัมภาษณ์ผู้ตกเป็นเหยื่อการทรมาน 54 คน โดยมีการปกปิดชื่อไว้เพื่อความปลอดภัย ผู้ทำหน้าที่บรรณาธิการรายงานได้แก่ นายสมชาย หอมลออ, นางสาวพรเพ็ญ คงจรัสเกียรติ และ นางสาวอัญชนา หีมมิหน๊ะ นักปกป้องสิทธิมนุษยชนชั้นนำ ซึ่งทำงานในประเด็นเกี่ยวกับการทรมานในประเทศไทยมาเป็นเวลาหลายปี ข้อมูลในรายงานโดยทั่วไปมีความสอดคล้องกับรายงานที่เผยแพร่เมื่อเดือนกันยายน 2559 ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลที่ชื่อ “บังคับให้มันพูดให้ได้ภายในพริบตา: การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ในประเทศไทย” ซึ่งเป็นผลจากการสืบสวนอย่างเป็นอิสระ และพบว่าหลักฐานยืนยันการทรมานอย่างกว้างขวางในภาคใต้ของไทย³

หลังจากทั้งสามหน่วยงานได้ตีพิมพ์เผยแพร่รายงาน โฆษกของกองทัพบกกล่าวหาว่า องค์กรเหล่านี้แต่งข้อมูลการทรมานขึ้นมาเพื่อหวังได้รับเงินสนับสนุนจากต่างชาติ และจะดำเนินคดี ในเดือนพฤษภาคม กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า กองทัพไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานทหารที่ถูกกล่าวหาในรายงานฉบับนี้ ได้แจ้งความดำเนินคดีข้อหาหมิ่นประมาททางอาญากับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั้งสาม โดยแจ้งความไว้กับสถานีตำรวจภูธรเมืองปัตตานี ต่อมามีการเรียกตัวผู้ต้องหาทั้งสามคนเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาเนื่องจากการละเมิดมาตรา 328 ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาททางอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

2. มูลนิธิผสานวัฒนธรรม เครือข่ายสิทธิมนุษยชนปัตตานี และกลุ่มด้วยใจ. “รายงานสถานการณ์การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีในจังหวัดชายแดนภาคใต้ปี 2557 - 2558”, กุมภาพันธ์ 2559, <https://voicefromthais.files.wordpress.com/2016/02/torture-report-english-as-of-10-feb-2016-released-version.pdf>

3. แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล. “ประเทศไทย: บังคับให้มันพูดให้ได้ภายในพริบตา: การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ในประเทศไทย” (ASA 39/4747/2016), กันยายน 2559, <https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/4747/2016/en/>, u.35

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

ระหว่างการร่างรายงานฉบับนี้ คดีนี้ยังอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน นักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั้งสามคนต้องเดินทางไปรายงานตัว สองครั้งที่สถานีตำรวจภูธรเมืองปัตตานี หากมีการสั่งฟ้องและศาลพบว่ามีความผิด ทั้งสามคนอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและรับโทษปรับ

นับเป็นครั้งที่สองที่กองทัพไทยได้แจ้งความดำเนินคดีกับพรเพ็ญ คงจรงเกียรติ เนื่องจากการทำงานด้านการทรมาน ก่อนหน้านี้ เธอได้ถูกสอบสวนทางอาญาเมื่อปี 2557 หลังจากที่เธอเขียนจดหมายเปิดผนึกกล่าวหาว่ามีการทรมานเกิดขึ้น แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีในเวลาต่อมา ทำให้คดีสิ้นสุดลง อดุลนา หีมมิหน๊ะบอกกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลว่า นับตั้งแต่มีการตีพิมพ์เผยแพร่รายงาน เธอถูกสอดแนมและคุกคามจากเจ้าหน้าที่ทหารมาตลอด

กรณีที่เกี่ยวข้อง: นริศราวัลด์ แก้วนพรัตน์ หรือ “เมย์”

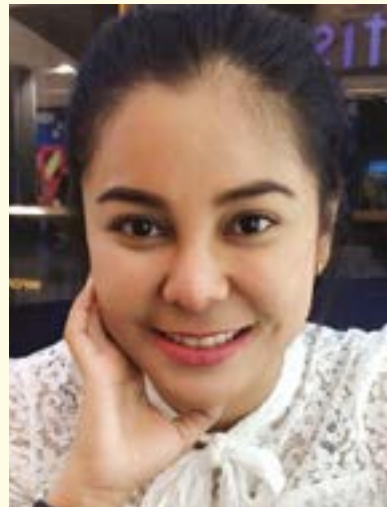
“คดีต้องการพิสูจน์ว่า ความยุติธรรมยังมีอยู่จริง แม้ว่าจะไม่มีใครเชื่ออย่างนั้นอีกต่อไป แต่คดีเชื่อมั่นว่า ความยุติธรรมยังมีอยู่ และคดีจะค้นหาต่อไป...คดีต้องการพิสูจน์ว่าความยุติธรรมมีพลังมากกว่าอำนาจของเงินหรือตำแหน่งใด ๆ ถ้าเกิดว่าคดีแพ้คดีและต้องถูกลงโทษ คดีก็ยอมรับ แต่อย่างน้อยแม้ว่าจะต้องเผชิญหน้ากับความอยุติธรรม คดีก็ได้พยายามอย่างดีที่สุดแล้ว”

นริศราวัลด์ แก้วนพรัตน์, ข้าราชการและนักบรรณารักษ์ต่อต้านการทรมาน, สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ตุลาคม 2559

นริศราวัลด์ แก้วนพรัตน์ หรือ “เมย์” อายุ 25 ปี เป็นหลานสาวของเหยื่อที่ถูกรับการทรมาน ซึ่งมีรายงานกรณีนี้ในรายงานที่มูลนิธิผสานวัฒนธรรมยื่นต่อคณะกรรมการต่อต้านการทรมานแห่งสหประชาชาติ ในปี 2554 น้าของเธอเป็นพลทหารของกองทัพไทย ถูกทรมานอย่างรุนแรงระหว่างเข้ารับการฝึกในค่ายทหารแห่งหนึ่งในภาคใต้ของไทย เป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บจนเสียชีวิต หลังจากมีการส่งตัวเขาไปโรงพยาบาลในพื้นที่ในเวลาต่อมา

นับแต่นั้นมา เมย์ได้รณรงค์อย่างไม่หยุดยั้งเกี่ยวกับการทรมานน้าของเธอ เพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ โดยได้กล่าวถึงเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ยังลอยนวลพ้นผิด และเธอเชื่อว่าเจ้าหน้าที่คนดังกล่าวมีส่วนรับผิดชอบโดยตรงต่อการเสียชีวิตของน้า การรณรงค์ของเธอเป็นที่สนใจของสื่อและสาธารณชนไทย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และหน่วยงานอื่น ๆ ทำให้เกิดความตระหนักรู้เกี่ยวกับการทรมานและความยุติธรรมที่เกิดขึ้นกับน้าของเธอ

ในวันที่ 26 มิถุนายน ในวันเดียวกับที่สมชาย หอมลออ พรเพ็ญ คงจรงเกียรติ และอดุลนา หีมมิหน๊ะเดินทางไปรายงานตัวกับพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรเมืองปัตตานีในคดีของตัวเอง เมย์ถูกจับกุมที่กรุงเกฟฯ ในคดีอาญาซึ่งเกิดจากการแจ้งความโดยเจ้าหน้าที่ทหารนายหนึ่ง ในเดือนกันยายน เจ้าพนักงานสอบสวนมีคำสั่งให้ฟ้องคดีต่อเธอฐานละเมิดมาตรา 328 ของประมวลกฎหมายอาญา ในข้อหาหมิ่นประมาททางอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยเธออาจได้รับโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

นริศราวัลด์ © นริศราวัลด์ แก้วนพรัตน์

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

ผู้สื่อข่าวและสมาชิก ขบวนการประชาธิปไตย ใหม่ 4 คน

นักกิจกรรมนักศึกษาและผู้สื่อข่าวรวมกันสี่คน อาจได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หลังเจ้าหน้าที่ตำรวจพบเอกสารรณรงค์ “โหวตโน” ในรถยนต์ของพวกเขา ในช่วงที่ถูกจับกุม นักกิจกรรมเหล่านี้ยังอยู่ระหว่างเดินทางไปให้กำลังใจแกนนำชุมชนที่ถูกสอบสวนในคดีอาญาอีกคดีหนึ่ง ส่วนนักข่าวเพียงแต่ไปทำข่าวในคดีดังกล่าว

“ผมเป็นนักกิจกรรมมาเกือบ 10 ปี ตั้งแต่อายุ 16 ปี ที่ผ่านมามีใช้เวลาทำกิจกรรมมากกว่าเรียนหนังสือ ทำให้ว่าจะเรียนจบต้องใช้เวลากว่าห้าปี ผมเห็นว่าการทำกิจกรรมนั้นทำไปเพื่อสร้างคความยุติธรรมทางสังคม และเป็นสิ่งที่ผมต้องการทำไปตลอดชีวิต....การเดินทางเข้าไปในเรือนจำรอรับการใช้ชีวิตอยู่กับชาวนา และการสนับสนุนพวกเขา นั้นคืองานสำหรับผม”

ปกรณ อารีกุล, นักกิจกรรม, สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, กันยายน 2559

ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2559 นายปกรณ อารีกุล, นายอนุชา รุ่งมรกต และ นายอนันต์ โลเกตุ นักกิจกรรมรุ่นใหม่ที่เป็นสมาชิกขบวนการประชาธิปไตยใหม่ ได้เดินทางไปจังหวัดราชบุรี เพื่อให้กำลังใจกลุ่มชาวบ้าน 18 คนที่ถูกตำรวจเรียกตัวไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน บุคคลทั้ง 18 ถูกกล่าวหาว่าละเมิดคำสั่งของรัฐบาลที่ห้ามการชุมนุมทางการเมืองของบุคคลห้าคนหรือมากกว่านั้น โดยพวกเขาได้เปิดศูนย์เพื่อตรวจสอบกระบวนการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ปกรณ อนุชา และอนันต์ เดินทางไปพร้อมกับนายทวิศักดิ์ เกิดโกคา ผู้สื่อข่าวสำนักข่าวประชาไทซึ่งเป็นเว็บข่าวอิสระ โดยเขาตั้งใจจะไปรายงานข่าวกิจกรรมวันดังกล่าว

หลังจากกลุ่มบุคคล 18 คนรายงานตัวที่โรงพักเสร็จสิ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ซักถามนักกิจกรรมสามคน และขอตรวจค้นรถกระบะที่จับมา ระหว่างการตรวจค้นรถ เจ้าพนักงานได้พบและยึดเอกสารรณรงค์ของขบวนการประชาธิปไตยใหม่ปกรณ “โหวตโน” อันประกอบด้วยใบปลิว สติกเกอร์ และเอกสารรวมถึงแผ่นพับอื่น ๆ หลายชิ้น จากนั้นเจ้าพนักงานได้ควบคุมตัวปกรณ อนุชา อนันต์ และทวิศักดิ์เอาไว้ โดยแจ้งข้อหาว่ามีการละเมิดมาตรา 61 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ

ในวันเดียวกัน ตำรวจยังจับกุมตัวนายภาณุวัฒน์ ทรงสวัสดิ์ชัย นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่บ้านพัก โดยกล่าวหาว่าเขาได้ร่วมมือกับผู้ต้องหาอีกสี่คนในการแจกจ่ายใบปลิว

นักกิจกรรมสี่คนและผู้สื่อข่าวได้ถูกตำรวจสอบปากคำและถูกควบคุมตัวไว้คืนนั้นในโรงพัก ในวันต่อมา ศาลจังหวัดราชบุรีอนุญาตให้ประกันตัวทั้งห้าคน และพวกเขาได้รับการปล่อยตัวในเวลาต่อมา

ในเดือนสิงหาคม พนักงานอัยการจังหวัดราชบุรีสั่งฟ้องคดีต่อทั้ง 5 คน ฐานละเมิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ในเอกสารที่เป็นคำฟ้องส่วนหนึ่งระบุว่า

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

"จำเลยทั้งห้าคนได้ร่วมกันดำเนินการเผยแพร่เอกสารและสติ๊กเกอร์สีน้ำเงิน มีข้อความระบุว่า "7 สิงหาคม ร่วมกัน VOTE NO ไม่รับกับอนาคตที่ไม่ได้เลือก" ซึ่งมีความหมายให้ร่วมกันออกเสียงประชามติไม่รับร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำขึ้น ซึ่งกำหนดให้มีการออกเสียงประชามติในวันที่ 7 สิงหาคม 2559 ดังกล่าว ด้วยการแจกจ่ายสติ๊กเกอร์ ซึ่งมีข้อความให้แก่ประชาชนทั่วไป และพรรคพวกของจำเลย ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิออกเสียง อันเป็นการดำเนินการเผยแพร่ข้อความในช่องทางอื่นใดที่ผิดไปจากข้อเท็จจริงอันมีลักษณะเป็นการปลุกระดม โดยมุ่งหวังเพื่อให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง หรือออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง อันเป็นการร่วมกันกระทำความผิดของคณะบุคคลตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ในการกระทำการก่อความวุ่นวาย เพื่อให้การออกเสียงไม่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย"

ทวิตเตอร์สมาชิกขบวนการประชาธิปไตยใหม่ 4 คน © ภาพจากบ้านราษฎร์

ในการไต่สวนนัดสมานฉันท์ที่ศาลจังหวัดราชบุรีเมื่อเดือนกันยายน จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ หากศาลตัดสินว่ามีความผิด พวกเราอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี การไต่สวนคดีและการสอบสวนจะเริ่มต้นในเดือนมีนาคม 2560"

ประวัติ: ทวีศักดิ์ เกิดโกคา

"เหมือนกับรัฐบาลตั้งใจให้ผมเป็นเหยื่อคนแรก เพื่อแสดงให้เห็นสื่อมวลชนคนอื่น ๆ เห็นว่า จะเกิดอะไรขึ้นหากพวกเขา รายงานประเด็นทางการเมือง เหมือนสุภาวิชโตไทยที่ว่า "เชือดไก่ให้ลิงดู" แต่ปรากฏว่า หลังจากมีการฟ้องคดีต่อผม สื่อมวลชนกลับรายงานข่าวมากขึ้นเกี่ยวกับการออกเสียงประชามติ ทำให้วิธีการนั้นดูเหมือนจะไม่ได้ผล"

ทวีศักดิ์ เกิดโกคา นักข่าว สัมภาษณ์โดยแอนเนสตี้ อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล, กันยายน 2559

ทวีศักดิ์ เกิดโกคาทำงานเป็นนักข่าวให้กับสำนักข่าวประชาไท ซึ่งเป็นเว็บข่าวมาสองปี ประชาไทเป็นหนังสือพิมพ์ออนไลน์ที่ไม่แสวงหากำไร ตีพิมพ์ทั้งในภาษาไทยและอังกฤษ เน้นการรายงานข่าวเกี่ยวกับขบวนการทางสังคม และประเด็นสิทธิมนุษยชน นักข่าวประชาไทได้รับรางวัลต่างๆ เนื่องจากการรายงานข่าวอย่างกล้าหาญ และก่อนหน้านี้เคยถูกฟ้องร้องดำเนินคดีอาญามาก่อน

ทวีศักดิ์มีคำถ่ายรูปและเขียนรายงานในประเด็นสิ่งแวดล้อมและสิทธิชุมชน ภายหลังถูกจับกุมตัว เขาได้ถูกเจ้าพนักงานติดตามและสอดแนม ทำให้เกิดความกังวลด้านความปลอดภัย ก่อนจะมาทำงานที่ประชาไท ทวีศักดิ์เป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศึกษาด้านรัฐศาสตร์ รวมทั้งรู้จักกับนักกิจกรรมจำนวนมาก ซึ่งต่อมา นักกิจกรรมหลายคนได้ร่วมตัวจัดตั้งขบวนการประชาธิปไตยใหม่ขึ้นมา

แม้ว่าเขาจะมีความใกล้ชิดกับนักกิจกรรม แต่ทวีศักดิ์ตระหนักดีถึงบทบาทของตัวเอง เขาเชื่อว่าสังคมจำเป็นต้องมีนักข่าวที่รายงานข่าวการเมืองอย่างถูกต้องแม่นยำ เพื่อให้สังคมโดยรวมมีความตระหนักรู้มากขึ้น

ทวิตเตอร์ © ภาพจากบ้านราษฎร์

4. ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน, เปิดคำฟ้องอัยการ คดี 5 จำเลยรณรงค์ประชามติ จ.ราชบุรี : ขอศาลสั่งตัดสิทธิเลือกตั้งของจำเลยทั้งหมด 10 ปี, "Four activists, one journalist indicted over anti-draft constitution leaflets, public prosecutor asking the Court to revoke defendants' right to vote for ten years," 29 สิงหาคม 2559, <http://www.thr2014.com/th/?p=1857>

"พวกเราไม่สามารถทำให้เราเงียบได้"

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอนเนสตี้ อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล

นักบรรณรักษ์ เพื่อชาวประมง

นักบรรณรักษ์เพื่อสิทธิของชุมชนชาวประมงในภาคใต้ของไทยถูกดำเนินคดีทางอาญา หลังจากโพสต์ข้อความในเฟซบุ๊กวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล หากมีการสั่งฟ้องและศาลตัดสินว่ามีความผิด เขาอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

"ผมไม่มีเจตนาหมิ่นใคร ผมเพียงแต่ใช้สิทธิในการแสดงความคิดเห็นต่อการทำงานของทางการ ผมไม่ได้คิดว่ามันเป็นประเด็นส่วนตัว ผมเพียงแต่อยากทำงานของตัวเอง"

วิโชคศักดิ์ รัตนพงศ์โพธิ์, นักบรรณรักษ์เพื่อชุมชนชาวประมงในภาคใต้ของไทย,
สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ธันวาคม 2559

นายวิโชคศักดิ์ รัตนพงศ์โพธิ์ เป็นนักบรรณรักษ์เพื่อสิทธิของชุมชนชาวประมงในภาคใต้ของไทย เขาทำงานให้กับสมาคมรักษ์ทะเลไทย ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ และสมาคมสมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านแห่งประเทศไทย

ในวันที่ 26 กันยายน 2559 วิโชคศักดิ์เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการประมงจังหวัดสตูล เพื่อพูดคุยเรื่องนโยบายการประมงในจังหวัด ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยตัวแทนภาคประชาสังคมและเจ้าหน้าที่รัฐ วิโชคศักดิ์บอกกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลว่า ระหว่างการประชุม ชายแปลกหน้าคนหนึ่งใช้ถ้อยคำข่มขู่ไม่ให้เขาพูด และยังจัดวางไม่ให้เขาพูดสนับสนุนชุมชนชาวประมงที่เขาเป็นตัวแทน วิโชคศักดิ์กล่าวว่า เจ้าหน้าที่รัฐก็ไม่ได้ช่วยเหลือ เพื่อให้เขาสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี

ภายหลังการประชุม วิโชคศักดิ์โพสต์ข้อความในเฟซบุ๊กอธิบายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เขาแสดงความกังวลว่าอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับเจ้าหน้าที่ประมงในพื้นที่ ซึ่งเขาเชื่อว่า เจ้าหน้าที่เหล่านี้ได้รับผลประโยชน์จากประมงเชิงพาณิชย์ และอาจมีส่วนเชื่อมโยงกับชายคนที่ข่มขู่เขาระหว่างการประชุม เขายังเรียกร้องในโพสต์นั้นว่า กรมประมงต้องสอบสวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ช่วงต้นเดือนตุลาคม สถานีตำรวจเมืองสตูลได้เรียกตัววิโชคศักดิ์ เพื่อมารับฟังข้อกล่าวหาที่เป็นผลจากการโพสต์เฟซบุ๊กของเขา ซึ่งอาจเป็นการละเมิดมาตรา 328 ของประมวลกฎหมายอาญา หรือการหมิ่นประมาททางอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ในเดือนธันวาคม ตำรวจได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้กับพนักงานอัยการ ระหว่างการร่างรายงานฉบับนี้ วิโชคศักดิ์อยู่ระหว่างรอคำสั่งของพนักงานอัยการว่าจะมีการสั่งฟ้องคดีต่อเขาหรือไม่ หากมีการฟ้องคดีและศาลพบว่ามีความผิด เขาอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

"พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้"

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

ช่วงต้นเดือนตุลาคม สถานีตำรวจเมืองสตูล

ได้เรียกตัว โจชคักคัก

เพื่อมารับฟังข้อกล่าวหาที่เป็นผลจากการโพสต์เฟซบุ๊กของเขา
ซึ่งอาจเป็นการละเมิด

มาตรา 326 และ 328 ของประมวลกฎหมายอาญา

หรือการหมิ่นประมาททางอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วย
การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

โจชคักคัก

กรณีที่เกี่ยวข้อง: สะมะแอ เจ๊ะมูดอ

**“ถ้าผมยอมรับสารภาพตามข้อกล่าวหาต่อไปยังอาจทำให้ผมรณรงค์เพื่อสิทธิชาวประมงยากขึ้นไปอีก...ผมเพียง
แต่ต่อสู้เพื่อให้เกิดมาตรฐานที่ดีขึ้นของสังคม”**

สะมะแอ เจ๊ะมูดอ

สะมะแอ เจ๊ะมูดอ เป็นชาวประมงและเป็นนายกสมาคมสมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มที่รณรงค์เพื่อสิทธิของชุมชนชาวประมงในภาคใต้ของไทย ในเดือนกุมภาพันธ์ 2559 สะมะแอ และบุคคลอื่นประมาณ 40 คนเดินทางไปที่กรุงเทพฯ เพื่อยื่นหนังสือเกี่ยวกับนโยบายการประมงของรัฐบาลต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในเบื้องต้นเจ้าหน้าที่ของกระทรวงปฏิเสธไม่ยอมให้กลุ่มของพวกเขาลงทะเบียนในอาคาร จากข้อมูลของสะมะแอ เขาระบุว่า ระหว่างที่เขาและผู้ยื่นคำร้องคนอื่น ๆ รออยู่นั้น ตำรวจได้มาแจ้งว่า พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ยืนอยู่ที่ถนนด้านหน้ากระทรวง อย่างไรก็ตาม ทางกลุ่มยังคงปักหลักอยู่ที่เดิมจนกระทั่งรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ให้จำพวก

ในช่วงปลายเดือนนั้น สะมะแอได้รับหมายเรียกและได้ไปรายงานตัวที่โรงพักที่กรุงเทพฯ และได้รับแจ้งข้อกล่าวหาว่า เขาอาจละเมิดพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ โดยเป็นผลจากการที่เขาและกลุ่มรวมตัวกันด้านนอกกระทรวงเกษตรฯ

ระหว่างการร่างรายงานฉบับนี้ สะมะแอยังระบุว่า พนักงานอัยการจะมีการสั่งฟ้องคดีหรือไม่ หากต้องเข้ารับการไต่สวนและศาลเห็นว่ามีความผิด เขาอาจถูกปรับไม่เกิน 10,000 บาท สะมะแอให้ข้อมูลกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลว่า เขาตัดสินใจสู้คดี แทนที่จะรับสารภาพเพื่อแลกกับการลดหย่อนโทษ เนื่องจากเขาต้องการพิสูจน์ว่า สิ่งที่เขาทำไม่ใช่ความผิด และต้องการสร้างบรรทัดฐานที่ดีสำหรับผู้ยื่นคำร้องในอนาคต

สะมะแอ © สะมะแอ เจ๊ะมูดอ

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

นักกิจกรรม อุทยานราชภักดี 11 คน

นักกิจกรรม 11 คน รวมทั้งนายความสิทธิมนุษยชน กำลังเผชิญการสอบสวนทางอาญา หลังจากพยายามเดินทางไปอุทยานที่สร้างขึ้นโดยกองทัพ เพื่อเปิดโปงข้อกล่าวหาคอร์รัปชัน มี จาก 11 คนถูกสั่งฟ้อง และจะต้องได้รับการไต่สวนจากศาลทหาร ในขณะที่ยังคงมีการสอบสวนกับบุคคลอีกสองคนต่อไป

[งานกิจกรรม] เป็นชีวิตของผม แต่ก็เป็นเรื่องลำบาก ผมไม่สามารถเดินทางไปจากประเทศนี้ได้ และเวลาที่คิดว่าความในคดีต่าง ๆ ก็ถูกจำกัดลง ผมต้องต่อสู้เพื่อตนเอง แทนที่จะมีเวลาไปต่อสู้เพื่อคนอื่น”

อานนท์ น่ำภา, นายความและนักกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชน, สัมภาษณ์โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, กันยายน 2559

ในวันที่ 7 ธันวาคม 2558 กลุ่มนักกิจกรรมเพื่อประชาธิปไตยเดินทางออกจากกรุงเทพฯ ด้วยรถไฟ โดยมีจุดหมายที่อุทยานราชภักดี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นักกิจกรรมเหล่านี้ตั้งใจเปิดโปงข้อกล่าวหาว่าคอร์รัปชันของกองทัพและเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างอุทยาน ซึ่งมีรูปปั้นขนาดใหญ่ของกษัตริย์ไทยเจ็ดพระองค์ ภายหลังการสอบสวนของกองทัพและหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ระบุว่า ไม่พบหลักฐานว่ามีความผิดประติแต่อย่างใด

เมื่อรถไฟไปถึงสถานีบ้านโป่ง เจ้าหน้าที่ได้แยกขบวนรถของนักกิจกรรมออกมา จากนั้นเจ้าหน้าที่ทหารและตำรวจได้ขึ้นไปยังขบวนรถและจับกุมนักกิจกรรม 37 คน รวมทั้งนายความจากศูนย์กักขังนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน ช่วงนั้นมีมวลชนจำนวนมากมารวมตัวที่สถานีรถไฟเพื่อส่งนักกิจกรรม พร้อมกับตะโกนคำทอพวกเขา

ในเวลาต่อมา มีการนำตัวกลุ่มนักกิจกรรมไปที่พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม และมีการสอบปากคำโดยเจ้าหน้าที่ทหาร ก่อนที่พวกเขาจะได้รับการปล่อยตัวในช่วงเช้ามีดงวันที่ 8 ธันวาคม ผู้ถูกควบคุมตัวทุกคน ยกเว้นนักกิจกรรม 11 คน ยอมลงชื่อในเอกสารระบุว่า พวกเขาจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองอีกต่อไป

อีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา ตำรวจได้ออกหมายเรียกตัวนายสิริวิชญ์ เสรีธิวัฒน์, นายอานนท์ น่ำภา, นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว, นางสาวชนกนันท์ รวมทรัพย์, นายธนธร อนันตวงษ์, นายกิตติธัช สุมาลัย, นายวิศรุต อนุกุลการย์, นายอภิสิทธิ์ ทรัพย์นภาพันธุ์, นายกรรช แสงเย็นพันธ์, นางสาวกรรณก คำตา) และ นายวิจิตร หันหาบุญ พวกเขาตกเป็นเป้าหมายเนื่องจากไม่ยอมลงชื่อในเอกสารเพื่อให้ปล่อยตัว ในหมายเรียกระบุว่า ทั้ง 11 คนต้องไปรายงานตัวที่โรงพักตามข้อกล่าวหาว่า อาจมีการละเมิดคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 ที่ห้ามการชุมนุมทางการเมืองของบุคคลห้าคนหรือมากกว่านั้น ช่วงกลางเดือนมกราคม ศาลทหารกรุงเทพได้ออกหมายจับบุคคลหกคน ซึ่งไม่ไปรายงานตัวที่โรงพักตามที่ได้รับหมายเรียก

ในคืนวันที่ 20 มกราคม มีจากภาพถ่ายวิดีโอบันทึกในเหตุการณ์ เจ้าหน้าที่ทหารได้ลักพาตัวสิริวิชญ์ เสรีธิวัฒน์ ระหว่างที่เขาเดินอยู่

“พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้”

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

ใกล้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่กรุงเทพฯ สิริวิชญ์อ้างว่า หลังจากนั้นเขาได้ถูกผลักเข้าไปในรถยนต์ซึ่งจอดรออยู่ มีการเอาถุงคลุมศีรษะและถูกทุบตีก่อนจะส่งตัวไปให้กับตำรวจ ซึ่งรัฐบาลทหารปฏิเสธข้อกล่าวหาเหล่านี้ ในวันต่อมา บุคคลอีกสี่คนได้ถูกจับกุม แต่ทั้งห้าคนได้รับการปล่อยตัวในเวลาต่อมาตามคำสั่งของศาลทหารกรุงเทพ

จนถึงปัจจุบัน นายทหารกรมพระธรรมนูญได้สั่งฟ้องคดีต่อ 9 จาก 11 คน และคดีต่ออีกสองคนยังอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน ทั้งหมดจะต้องเข้ารับการไต่สวนจากศาลทหารกรุงเทพ ซึ่งหากศาลพบว่ามีความผิด พวกเขาอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับ

นักกิจกรรมถูกยกรายชื่อกดี © ภาพจากบ้านราษฎร์

กรณีที่เกี่ยวข้อง: พัฒนบุรี ชาญกิจ

ดิฉันคิดว่า คดีนี้เกิดขึ้นเพราะจำนวิ [ชื่อเล่นของสิริวิชญ์ เสรีธิวัฒน์] ได้กระตุ้นให้คนเข้ามามีส่วนร่วม และมีกลุ่มสนับสนุนการทำงานของเขาในฐานะนักกิจกรรม สาธารณชนได้รู้จักดิฉัน และเห็นว่าเขาดูแลดิฉัน ในการทำเช่นนี้ ก็เพื่อสร้างแรงกดดันกับจำนวิ"

พัฒนบุรี ชาญกิจ มารดาของนักกิจกรรมนักศึกษา สิริวิชญ์ เสรีธิวัฒน์, สัมภาษณ์โดยแอมเบสดี อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล, กันยายน 2559

"ผมตกใจมาก ไม่คิดว่าพวกเขาจะใช้วิธีการสมัยเก่าเพื่อข่มขู่ผม ผมไม่ได้กังวลเกี่ยวกับตัวเอง แต่ผมกังวลครอบครัว พวกเขาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมือง แต่ [แม่ของผม] กลับถูกตั้งข้อหา พวกเขาต้องการจะทำลายพวกเราอย่างจริงจัง ถึงกับต้องใช้วิธีการแบบนี้"

สิริวิชญ์ เสรีธิวัฒน์, นักกิจกรรมนักศึกษา, สัมภาษณ์โดยแอมเบสดี อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล, กันยายน 2559

พัฒนบุรี ชาญกิจเป็นมารดาของสิริวิชญ์ เสรีธิวัฒน์ นักกิจกรรมนักศึกษา และผู้จัดจนวนเดินทางไปอุทยานราชภักดี ซึ่งกำลังถูกสอบสวนในคดีอาญาสี่คดี พัฒนบุรีทำงานเป็นคนทำความสะอาด และก่อนจะถูกจับกุม เธอไม่เคยมีส่วนร่วมใด ๆ ในกิจกรรมเลย

ในวันที่ 22 กรกฎาคม 2559 นายทหารพระธรรมนูญสั่งฟ้องคดีต่อพัฒนบุรีฐานละเมิดมาตรา 112 ของประมวลกฎหมายอาญา ในความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ทั้งนี้เป็นผลจากข้อกล่าวหาว่า เธอได้ตอบกลับด้วยคำพูดว่า "จำ" ซึ่งเป็นการสื่อสารทางข้อความส่วนตัวในเฟซบุ๊กกับเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของเธอ ซึ่งข้อความนั้นถูกกล่าวหาว่า เป็นการแสดงความเห็นดูหมิ่นสถาบันกษัตริย์ของไทย เพื่อนร่วมงานคนดังกล่าวยังถูกตั้งข้อหาตามมาตรานี้ ก่อนหน้านั้นพนักงานสอบสวนมีความเห็นว่ามันไม่ควรสั่งฟ้องพัฒนบุรี อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ทหารตัดสินใจที่จะสั่งฟ้องคดีหากศาลพบว่ามีความผิด พัฒนบุรีอาจได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 15 ปี

พัฒนบุรี © ขบวนการประชาธิปไตยใหม่

"พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้"

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอมเบสดี อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล

กฎหมายของไทย และประกาศคำสั่งที่กีดกัน และปราบปราม

นับตั้งแต่เกิดรัฐประหารปี 2557 ทางทหารไทยได้ใช้กฎหมายและประกาศคำสั่งหลายฉบับ เพื่อข่มขู่ จับกุม และฟ้องร้องดำเนินคดีนักกิจกรรมทางการเมือง นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่น ๆ ที่เพียงแสดงความคิดเห็นอย่างสงบ หรือจัดกิจกรรมใด ๆ ในประเทศมีความสำคัญระดับชาติ กฎหมาย และประกาศคำสั่งจำนวนมาก ซึ่งได้ถูกใช้เพื่อเล่นงานบุคคลต่าง ๆ และมีการกล่าวถึงในรายงานฉบับนี้ มีเนื้อหาที่กว้างขวางและกำกวม ซึ่งเปิดโอกาสการปราบปรามฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองโดยพลการ กฎหมายหลายฉบับมีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออกและการแสดงความคิดเห็นอย่างชัดเจน

๘๖ ยุยงปลุกปั่น

มาตรา 116 ของประมวลกฎหมายอาญากำหนดโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีกับบุคคลใด ๆ ที่ใช้ถ้อยคำ เขียน หรือกระทำการใด ๆ เพื่อ:

- “ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดินหรือรัฐบาล โดยใช้กำลังข่มขู่หรือใช้กำลังประทุษร้าย”;
- “ให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร”;
- “ให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดิน”

มาตรานี้มักถูกใช้เพื่อปราบปรามนักกิจกรรมทางการเมืองที่จัดกิจกรรมอย่างสงบ และบุคคลที่ต่อต้านการปกครองของทหารในประเทศไทย

🔗 หมิ่นประมาททางอาญา

มาตรา 326 ถึง 333 ของประมวลกฎหมายอาญากำหนดความผิดฐานหมิ่นประมาททางอาญา กรณีที่เป็นการใส่ความผู้อื่น “โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง”

ความผิดฐานหมิ่นประมาททางอาญามีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับ เว้นแต่ว่าเป็นการสื่อสารในรูปของ “การโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษร” ซึ่งจะมีระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี เนื้อหาที่กว้างขวางของมาตรานี้มักถูกใช้เพื่ออาฆอนกับบุคคลที่รายงานข้อมูลการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเจ้าหน้าที่ทหาร บรรษัทเอกชน และบุคคลอื่น ๆ

🔗 หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

มาตรา 112 ของประมวลกฎหมายอาญา กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกิน 15 ปีสำหรับผู้ใดซึ่ง “หมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆอนมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์”

บุคคลจำนวนมากถูกตั้งข้อหาที่มีการกระทำผิดหลายกรรมตามมาตรานี้ และศาลได้กำหนดบทลงโทษกับบางคนเป็นโทษจำคุกหลายทศวรรษ ที่ผ่านมามีการนำเนื้อหาของกฎหมายนี้มาใช้อย่างกว้างขวาง เพื่อปราบปรามไม่ให้มีการพูดคุยเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ในไทย ทั้งยังมีการนำมาใช้ในลักษณะที่เป็นการกระทำโดยพลการ เพื่อปราบปรามนักกิจกรรมที่จัดกิจกรรมอย่างสงบและครอบครัวของพวกเขา ตามข้อมูลที่ระบุถึงในรายงานฉบับนี้

🔗 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ซึ่งประกาศใช้เป็นกฎหมายเมื่อปี 2550 ให้อำนาจอย่างกว้างขวางต่อทางการที่จะตรวจสอบและปราบปรามเนื้อหาทางอินเทอร์เน็ต และฟ้องร้องดำเนินคดีกับบุคคลตามฐานความผิดที่มีการกำหนดเนื้อหาไว้อย่างกว้างขวาง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา 14(1) กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับสำหรับบุคคลใดที่ “นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน” มาตรานี้มักถูกนำมาใช้ควบคู่กับความผิดฐานหมิ่นประมาททางอาญา เพื่อปราบปรามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและบุคคลอื่น ๆ ที่แสดงความเห็นของตนผ่านอินเทอร์เน็ตอย่างสงบ

ในเดือนธันวาคม 2559 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ อย่างไรก็ดี การแก้ไขเพิ่มเติมเหล่านี้ไม่สามารถแก้ปัญหาเงื่อนไขที่จำกัดสิทธิของกฎหมายนี้ทั้งไม่ประกันว่า จะไม่มีการนำมาใช้เพื่อปราบปรามผู้ที่ใช้สิทธิมนุษยชนของตน

🔗 คำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558

ในเดือนเมษายน 2558 รัฐบาลยกเลิกการประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งมีการประกาศใช้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2557 และได้ประกาศใช้คำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 แทน คำสั่งฉบับนี้เป็นการรักษาอำนาจในการปราบปรามไว้ในมือของกองทัพสืบต่อกจากกฎอัยการศึก ข้อ 12 ของคำสั่งฉบับนี้กำหนดโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับ สำหรับบุคคลใด ๆ ที่มีส่วนร่วมใน “การชุมนุมทางการเมืองของบุคคลห้าคนหรือมากกว่าขึ้นไป” คำสั่งนี้ยังให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารที่จะควบคุมตัวบุคคลโดยพลการในสถานที่ควบคุมตัวอย่างไม่เป็นทางการไม่เกินเจ็ดวัน ทั้งนี้ โดยไม่มีหลักประกันใด ๆ ตามกฎหมาย ข้อ 12 ของคำสั่ง และการจยอำนาจในการควบคุมตัวบุคคล ได้ถูกใช้เพื่อพุ่งเป้าไปที่บุคคลที่เพียงแต่ประท้วงการปกครองของระบอบทหารอย่างสงบ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญ

๘๖ พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ

ในเดือนเมษายน 2559 รัฐบาลประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายควบคุมกระบวนการออกเสียงประชามติที่จัดขึ้นเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2559 มาตรา 61 ของพระราชบัญญัตินี้กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปีและปรับ สำหรับ “ผู้ใดเผยแพร่ข้อความ ภาพ เสียง ในสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นใด ที่ผิดไปจากข้อเท็จจริง มีลักษณะรุนแรง ก้าวร้าว หยาดคาย ปลุกระดม ชุมนุม โดยมุ่งหวังให้ผู้มีสิทธิไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่ง”

ก่อนจะถึงวันออกเสียงประชามติ ทางกรมกฤษฎีกาใช้อำนาจตามมาตราที่มีเนื้อหากว้างขวางเช่นนี้เพื่อจับกุม สอบสวนและตั้งข้อหาต่อบุคคล รวมทั้งนักกิจกรรมนักศึกษาที่รณรงค์อย่างสงบเพื่อต่อต้านร่างรัฐธรรมนูญ

๘๗ พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ

ในเดือนพฤษภาคม 2558 รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดขั้นตอนที่จะต้องปฏิบัติตาม สำหรับผู้ที่ต้องการจัดการชุมนุมสาธารณะ และยังกำหนดโทษอาญาสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายกำหนดให้ผู้จัดกิจกรรมต้องขออนุญาตจากทางการล่วงหน้า 24 ชั่วโมง ก่อนจะจัดกิจกรรมสาธารณะ และต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับวันที่ เวลา สถานที่ และจุดประสงค์ของกิจกรรมดังกล่าว

โทษทางอาญาประกอบด้วยค่าปรับ 10,000 บาท สำหรับการจัดชุมนุมสาธารณะโดยไม่มีใบอนุญาต และระวางโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี กรณีที่เป็นการกระทำที่มุ่งทำลายหรือใช้ความรุนแรง จนถึงปัจจุบัน สมาชิกภาคประชาสังคมหลายคนถูกตั้งข้อหาเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ เพียงเพราะเข้าร่วมการชุมนุมประท้วงอย่างสงบ และกฎหมายฉบับนี้ยังส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิที่จะมีเสรีภาพในการชุมนุม

กฎหมายเหล่านี้ให้อำนาจอย่างกว้างขวางและเป็นการจำกัดสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก และการชุมนุมอย่างสงบโดยพลการ เป็นกฎหมายที่ต้องยกเลิกหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติมอย่างมาก เพื่อให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับพันธกรณีของไทยตามกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ในฐานะรัฐภาคีของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights - ICCPR) ประเทศไทยต้องให้ความเคารพคุ้มครอง และปฏิบัติให้เป็นผล ซึ่งสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การชุมนุม และการสมาคม ตามกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ การจำกัดการใช้สิทธิเหล่านี้ต้องกระทำโดยเป็นข้อยกเว้น และอาจกระทำได้ในกรณีที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์สำคัญสามประการ ได้แก่

- มีการบัญญัติไว้ตามกฎหมาย
- เป็นการจำกัด โดยมีเงื่อนไขที่กระทำได้อย่างเฉพาะเจาะจง อย่างเช่น เป็นการคุ้มครองสิทธิและชื่อเสียงของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ หรือความสงบเรียบร้อย หรือการสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน และ
- พิสูจน์ได้ว่ามีความจำเป็นและได้สัดส่วนกับเป้าประสงค์นั้น⁵

กฎหมายที่กล่าวถึงข้างต้นไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์เหล่านี้ และควรมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม

5. โปรดดูอย่างเช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ความเห็นทั่วไปฉบับที่ 34 ข้อ 19: เสรีภาพด้านความคิดเห็นและการแสดงออก, UN Doc. CCPR/C/GC/34, 12 กันยายน 2554, ย่อหน้า 21-36

การพิจารณาคดี ในศาลทหาร

ก่อนรัฐประหารปี 2557 มีเพียงเฉพาะเจ้าหน้าที่ทหารเท่านั้นที่ต้องได้รับการไต่สวนในศาลทหาร แต่ในช่วงไม่กี่เดือนหลังรัฐประหาร รัฐบาลทหารที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ได้ใช้อำนาจแต่ฝ่ายเดียวออกประกาศและคำสั่งหลายฉบับ โดยกำหนดให้ศาลทหารมีเขตอำนาจเหนือคดีพลเรือน ที่เกี่ยวข้องกับความผิดอาญาดังนี้

- ความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพตามมาตรา 107-112 ของประมวลกฎหมายอาญา
- ยุยงปลุกปั่นและความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติตามมาตรา 113-118 ของประมวลกฎหมายอาญา
- การครอบครองอาวุธปืน วัตถุระเบิด และเครื่องกระสุนปืน ซึ่งเป็นการละเมิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490
- การละเมิดประกาศและคำสั่งใด ๆ ของคสช.

การพิจารณาคดีในศาลทหาร

ในช่วงสองปีที่ผ่านมา ทางเราได้เริ่มต้นใช้กระบวนการของศาลทหารในหลายคดีต่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่น ๆ (ตามที่บรรยายไว้ในรายงานฉบับนี้) จากสถิติของศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นข้อมูลจากกรมพระธรรมนูญ เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2559 ระบุว่า ตั้งแต่หลังรัฐประหารปี 2557 มีพลเรือนจำนวน 1,811 คนที่เข้ารับการไต่สวนในศาลทหาร

ในวันที่ 12 กันยายน 2559 มีการออกคำสั่งหัวหน้าคสช. ที่ 55/2559 เพื่อยกเลิกเขตอำนาจของศาลทหารที่มีต่อคดีพลเรือน อย่างไรก็ตาม คำสั่งนี้ไม่มีผลบังคับใช้ย้อนหลัง และศาลทหารยังคงมีเขตอำนาจเหนือคดีสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่จะมีคำสั่งดังกล่าว ส่งผลให้คดีเดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งคดีใหม่ที่เป็นผลมาจากการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนวันที่มีคำสั่ง ยังคงอยู่ใต้เขตอำนาจของศาลทหารต่อไป

ที่ผ่านมา แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ได้ประณามการใช้ศาลทหารเพื่อไต่สวนพลเรือนในประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ เสมอมา⁶ นอกจากข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ แล้ว ตุลาการศาลทหารและอัยการศาลทหารล้วนเป็นเจ้าหน้าที่ทหาร รวมทั้งคำพิพากษาของศาลทหารไม่เปิดช่องให้มีการอุทธรณ์ และในกระบวนการพิจารณาของศาลทหารไม่มีขั้นตอนปฏิบัติในเชิงคุ้มครองสิทธิ

ศาลทหารยังมีแนวโน้มสั่งลงโทษรุนแรงกว่าศาลพลเรือน มักปฏิเสธคำขอประกันตัว และจำกัดการเข้าถึงการพิจารณาคดีโดยสาธารณะ ข้อบกพร่องเหล่านี้เป็นเหตุให้จำเลยไม่ได้รับสิทธิที่จะมีการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม อันเป็นการละเมิดพันธกรณีของไทยที่มีต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

6. โปรดดูอย่างเช่น แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, รายงานประจำปี 2558/2559 ประเทศไทย, กุมภาพันธ์ 2559, <https://www.amnesty.org/en/countries/asia-and-the-pacific/thailand/report-thailand/>

ข้อเสนอแนะ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลขอกระตุ้นทางการไทยให้

- สั่งการให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายหยุดใช้กระบวนการทางอาญาเพื่อปราบปรามบุคคลที่ใช้สิทธิมนุษยชนของตนอย่างสงบ รวมถึงสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบโดยทันที
- ยุติกระบวนการทางอาญาที่มีต่อบุคคลเพียงเพราะพวกเขาใช้สิทธิมนุษยชนของตนอย่างสงบ
- ทบทวนคดีที่เกี่ยวข้องที่มีการพิพากษาไปแล้ว และประกันให้มีการปล่อยตัวบุคคลเหล่านั้นโดยทันทีและอย่างไม่มีเงื่อนไข ในกรณีที่พวกเขาถูกตัดสินว่า มีความผิดเพียงเพราะใช้สิทธิมนุษยชนของตนอย่างสงบ
- ยกเลิกเงื่อนไขการปล่อยตัวจากการควบคุมตัว ซึ่งมีการกำหนดเงื่อนไขโดยพลการเพื่อจำกัดการใช้สิทธิมนุษยชนอย่างสงบ รวมถึงสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการเดินทาง การแสดงออก การสมาคม และการชุมนุม
- ยกเลิกข้อกล่าวหาใด ๆ ต่อบุคคลเพียงเพราะพวกเขาไม่มารายงานตัวเพื่อเข้ารับการควบคุมตัวโดยพลการตามอำนาจของกฎอัยการศึก หรือคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 และให้คืนสถานะภาพของหนังสือเดินทางของบุคคลที่ถูกยกเลิก เพียงเพราะไม่มารายงานตัว.ม
- สั่งการให้เจ้าหน้าที่ความมั่นคงไม่ไปคุกคามหรือควบคุมตัวญาติ เพื่อกดดันสมาชิกในครอบครัว และให้สอบสวนกรณีการคุกคามและการควบคุมตัวที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว และให้นำตัวผู้ซึ่งกระทำการดังกล่าวหรือผู้สั่งการมาลงโทษ
- แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกกฎหมายและคำสั่งที่จำกัดหรือกำหนดโทษทางอาญากับการใช้สิทธิมนุษยชนอย่างสงบ หรืออนุญาตให้มีการควบคุมตัวโดยพลการ ทั้งนี้เพื่อประกันให้กฎหมายและคำสั่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของไทย ซึ่งรวมถึง
 - ข้อบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยการยุยงปลุกปั่น การหมิ่นประมาท และหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ
 - พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
 - พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ
 - คำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 .
- ประกันว่ากฎหมายที่จะออกใหม่ในอนาคต รวมทั้งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่ใช้กำกับดูแลการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติ ต้องไม่จำกัดโดยพลการต่อสิทธิมนุษยชนที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบ
- สนับสนุนให้เกิดบรรยากาศที่ปลอดภัยและหนุนเสริมนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและบุคคลอื่น ๆ ในภาคประชาสังคม เพื่อให้พวกเขาสามารถใช้สิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบ โดยไม่มีการข่มขู่ คุกคาม และการฟ้องร้องดำเนินคดี

"พวกเขาไม่สามารถทำให้เราเงียบได้"

เมื่อนักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และบุคคลอื่นในประเทศไทยโดนเอาผิดทางอาญา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
เป็นขบวนการระดับโลก
ที่เคลื่อนไหวเพื่อสิทธิมนุษยชน
เมื่อความอยุติธรรมเกิดขึ้นกับใครคนหนึ่ง
มีความสำคัญกับพวกเราทุกคน

ติดต่อเรา

info@amnesty.org

+44 (0)20 7413 5500

ร่วมพูดคุยกับเรา

www.facebook.com/AmnestyGlobal

[@AmnestyOnline](https://twitter.com/AmnestyOnline)

Index: ASA 39/5514/2017
มกราคม 2560

amnesty.org

